71STE JAARGANG No. 9125 WOENSDAG 15 SEPTEMBER 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Een antwoord op „Genève"

De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Dulles, heeft alle reden bijzonder tevreden te zijn over de Conferentie van Manilla. Washington heeft indertijd het initiatief genomen tot deze besprekingen, die zouden moeten leiden tot een verdrag voor Zuid-Oost Azië en de Stille Oceaan. En dit pact is nu inderdaad tot stand gekomen. De onderhandelingen hebben een bijzonder vlot verloop gehad; aanvankelijk was niet verwacht dat men het zo gauw eens zou worden.

„Manilla" zou men kunnen zien als een antwoord op „Genève" De conferentie in Zwitserland had het Westen genoopt van de communisten „wrede voorwaarden" te accepteren, zoals Mendès-France indertijd heeft geconstateerd. Noord Indo-China, moest aan de roden prijs gegeven worden. Maar de conferentie op de Philippijnen heeft ten doel gehad de communisten te waarschuwen voor nieuwe agressiepogingen in Azië. Het zojuist gevormde verbond van vrije naties wil vooral paraat zijn tegen eventuele aanvallen van de zijde van Peking.

De Aziatische deelnemers aan de besprekingen hadden de nieuwe organisatie een soortelijk karakter willen geven als de NATO. Maar vooral de Amerikanen wensten zich liever te inspireren op het verdrag dat zij enige jaren geleden met Australië en Nieuw-Zeeland gesloten hebben, het zogenaamde ANZUS-pact, dat de leden minder zware wederzijdse verplichtingen oplegt dan het Noord-Atlantisch Pact. Dulles heeft zijn zin gekregen. In artikel vier van de overeenkomst vindt men het resultaat van de discussies over dit kernprobleem van de Zuid-Oost Aziatische Verdragsorganisatie, kortweg SEATO genoemd.

Artikel vier bepaalt dat in geval van een gewapende aanval op een der betrokken staten alle leden van de organisatie optreden tegen de agressor, in overeenstemming met de grondwettelijke bepalingen in de respectievelijke landen. Ook als bepaalde niet-leden van de SEATO, bijvoorbeeld Vietnam, Laos of Cambodja, het slachtoffer van agressie zouden worden, zou men tot een collectieve actie kunnen overgaan. Overigens heeft men niet [illegible] rekening te houden met communistische pogingen de regering in een nu nog vrij land omver te werpen. De mogelijkheid bestaat, dat met name in Siam, een dusdanige staatsgreep wordt voorbereid. In zo'n geval zullen de ondertekenaars van het Zuid-Oost Azië Pact weliswaar niet direct ingrijpen, maar zij zullen zich toch onmiddellijk gezamenlijk beraden over de te nemen maatregelen. Behalve de genoemde militaire afspraken omvat het verdrag ook bepalingen betreffende de economische samenwerking.

Luchtvaartnieuws op Farnborough

Deze opname, gemaakt op de nationale luchtvaartshow te Farnborough in Engeland, verenigt twee momenten luchtvaartgeschiedenis op één foto: Op de grond het (tot dusver) kleinste straalvliegtuig: de helft in afmeting en een derde in gewicht van een standaard straaljager. Het toestelletje zal tegen een redelijke prijs in productie worden genomen en ondanks de kleine afmetingen toch supersonische snelheden kunnen bereiken. Boven vliegt de eerste formatie Delta-vliegtuigen (Gloster Javelins), een „stunt", welke tot dusver nog niet met deze toestellen was uitgevoerd. Deze machines — straaljagers — zijn geschikt, om bij elke weersomstandigheid te opereren; zij vormen dan ook een waardevol onderdeel van de Britse Luchtmacht.

E.V.G. dood en begraven

Bonn. — Bondskanselier Adenauer heeft als zijn mening te kennen gegeven dat het EVG-verdrag sedert het door de Fransen is verworpen als dood en begraven moet worden beschouwd. Hij acht daarom het opnemen van West Duitsland in de NAVO wenselijk.

Indien het bezettingsstatuut buiten werking wordt gesteld en de wijze van inschakeling van West Duitsland in de Westelijke verdediging geregeld zou zijn, zal West Duitsland vrijwillig de beperkingen, die de voorgestelde West Europese verdedigingsgemeenschap voor de Duitse bewapening zou bevatten, nakomen.

Adenauer heeft voorts nog verklaard dat Eden hem had gezegd, dat de Brits-Duitse betrekkingen sedert de jaren v o o r de eerste wereldoorlog nog nooit zo goed waren geweest als thans.

Te Bonn wordt in politieke kringen de mening verkondigd dat de Amerikaanse afgezant Murphy Adenauer heeft uitgenodigd voor een onderhoud met Foster Dulles.

KVP-COP schrijven de Regering

DRINGEN AAN OP SPOEDIGSTE VORMING VAN ZAKENKABINET

Willemstad. — Zoals wij gisteren reeds meldden hebben de KVP en COP zich ernstig beraden over de stappen, die moeten worden genomen teneinde de periode, die gelegen is tussen thans en het optreden van de Staten na de aanstaande verkiezingen op 15 November, te overbruggen. Gebleken is, dat het houden van openbare vergaderingen door het optreden van de oppositie en het wegblijven van leden van regeringspartijen het houden van openbare vergaderingen bijkans tot een onmogelijkheid maken. De COP en KVP zijn er zich wel van bewust, zo schreven wij gisteren, dat het langer lam liggen van het wetgevend en uitvoerend apparaat fnuikend werkt op de gang van zaken. In dit verband kunnen wij wijzen op het telegram, dat enkele leden van de Eilanddelegatie van Bonaire aan Minister Kernkamp hebben gezonden met betrekking tot de begrotingspositie van het eilandsgebied.

Neemt DP-PPA in dat geval weer aan arbeid deel?

Het KVP-COP beraad is aanleiding geworden tot een missive, welke hedenochtend de Regering werd aangeboden en waarin haar in overweging wordt gegeven plaats te maken voor een zakenkabinet. Gisteren gaf mr I.C. Debrot als zijn persoonlijke mening te kennen, dat het in het landsbelang beter ware dat de Regering zijn ontslag onverwijld zou aanbieden.

Wat het overwinnen van de huidige impasse betreft kunnen wij mededelen, vernomen te hebben, dat de D.P.-P.P.A. groep bereid zou zijn openbare en commissie vergaderingen bij te wonen, indien dit zakenkabinet gevormd zou worden.

De tekst van de brief

De ondergetekenden, Mr. I.C. Debrot en P. van der Hoeven, leden van de Staten van de Nederlandse Antillen, vertegenwoordigende onderscheidenlijk de K.V.P. en de C.O.P., hebben de eer het volgende onder Uw aandacht te brengen.

Sinds het onttrekken van de steun van voornoemde partijen aan de Regering is het bij herhaling gebleken, dat de A.V.P., de U.N.A. en de N.V.P. niet bij machte waren het quorum mede te helpen vormen, teneinde openbare vergaderingen der Staten mogelijk te maken.

Deze toestand is inmiddels verergerd door het ontslag nemen uit de Staten van het N.V.P.-lid, de heer Bartels Daal.

Een uitgeschreven openbare vergadering kon tot driemaal toe geen doorgang vinden bij gebrek aan quorum, ondanks de aanwezigheid van de ondergetekenden, leden van de oppositie.

Dezerzijds werd er reeds herhaalde malen op gewezen, dat mede door het gebrek aan verantwoordelijkheidsbesef der leden van de Regerings-partijen, zeer in het bijzonder van de A.V.P., de wetgevende arbeid van de volksvertegenwoordiging onmogelijk wordt gemaakt.

Het kan als algemeen bekend aangenomen worden, dat de constructieve werkzaamheden, welke desondanks verricht werden, slechts tot stand konden komen door de loyale medewerking van de partijen, waartoe de ondergetekenden behoren, zowel in de commissievergaderingen als in het openbaar.

Na ampel beraad zijn de ondergetekenden tot de conclusie gekomen, dat deze merkwaardige situatie, waaraan de Regering in feite reeds sinds maanden haar bestaan te danken heeft, niet langer bestendigd kan worden, nu door het gebeurde van Maandagavond, 13 September j.l., gebleken is, dat de A.V.P. zich niet ontziet al naar het haar gelieft de wetgevende arbeid onmogelijk te maken.

Om bovenstaande redenen mogen de ondergetekenden de Regering in ernstige overweging geven door onverwijld haar ontslag bij Zijne Exc. de Gouverneur aan te vragen, de weg te openen tot het vormen van een zakenkabinet, aanvaard door alle politieke groeperingen, die het wel menen met de Nederlandse Antillen. Dit kabinet zou tot het optreden van de nieuw gekozen Staten de lopende zaken kunnen afwikkelen.

Hierdoor zal tevens bereikt worden dat de stagnatie in de wetgeving door coöperatie van alle partijen wordt opgeheven.

Tenslotte mogen de ondergetekenden een dringend beroep op U, hoogedelgestrenge Heren, doen om, met opzijzetting van partijpolitieke belangen en met het landsbelang voor ogen, gevolg te geven aan bovengenoemd verzoek en verder Uw volledige medewerking te verlenen, teneinde het gestelde doel te bereiken.

(Voor erder commentaar verwijzen wij naar pag. 2. — Red.)

Regering bereid, maar....

Bij het ter perse gaan van dit blad vernamen wij, dat de Regering bereid is aan het gevolg van de wens in de brief vervat, gevolg te geven onder gehoudenheid echter dat de Staten zich in deze materie uitspreken.

Opvolger van Mountbatten

Admiraal Sir Guy Grantham is door de Britse Admiraliteit benoemd tot opperbevelhebber van de geallieerde strijdkrachten in het gebied van de Middellandse Zee als opvolger van admiraal graaf Mountbatten van Burma. Admiraal Grantham zal zijn post in December 1954 aanvaarden. Hij is specialist op het gebied van het onderzeebootwapen en commandeerde verschillende onderzeeboten tijdens de twee wereldoorlogen.

Een stuk koper in auto en twee dievenbenden

Willemstad. — Reeds enige dagen geleden publiceerden wij het bericht van een grote diefstal op de Isla. Hedenochtend vernamen wij van de Inspecteur van Politie, Y. Taconis, dat de gehele zaak nu rond is gekomen en dat er 16 personen zijn ingesloten. Het betreft een diefstal van koper, dat op een terrein van de Isla was opgeslagen. Ongeveer 20 tot 21 ton koper zou zijn weggehaald. Hoe men er achter is gekomen?

Onverwachte onthullingen

De Mobiele Brigade vond in een auto, die aangehouden werd, een groot stuk koper. De agenten ondervroegen de bestuurder en zo kwam men aan de weet, dat het koper van genoemd terrein afkomstig was. Het zaakje kwam aan het rollen en zo erg rolde het zelfs, dat buiten deze diefstal nog een andere diefstal aan het licht kwam. Er is goed werk verricht door de recherche die hiervoor zeker een pluimpje verdiend heeft.

Een 14-tal arbeiders van de Dako, een Nederlandse maatschappij die hier op Curaçao oud ijzer inkoopt, kropen geregeld door de uit enkele draden bestaande afscheiding van het terrein, zodoende konden de materialen worden ontvreemd. De hoeveelheid die gestolen is door deze mensen bedraagt zeker een 20 of 21 ton. Dit kon bijna geheel achterhaald worden door de recherche. Het is opgeslagen op Rio Canario. Er zijn eveneens twee helers ingesloten. Het koper werd verkocht aan plaatselijke handelaren. Onder de arrestanten bevinden zich personen van allerlei „pluimage". Er zijn Engelsen, Portugezen, Venezolanen en Curaçaoenaars bij betrokken. De recherche deed nog een andere ontdekking die leidde naar de arrestatie van een Amerikaan, in dienst van een maatschappij hier op Curaçao, die oud ijzer inkoopt. Hij heeft eveneens, geheel vrijstaand van de andere diefstallen, grote hoeveelheden koper ontvreemd. De man is door de recherche aangehouden en ingesloten.

De zaak van de Amerikaan B. is nog in onderzoek.

Thomas Dewey trekt zich terug

New York. — De republikeinse gouverneur van de staat New York, Thomas Dewey, heeft tijdens een televisie-uitzending gezegd, dat het ogenblik voor hem was gekomen zich uit het openbare leven terug te trekken. Dewey, die twaalf jaren gouverneur van de staat New York was, vertelde niet de reden voor zijn besluit, dat tot het laatste ogenblik geheim was gebleven.

Cheddi Jagan zet strijd voort

Georgetown. — Dr. Cheddi Jagan, heeft te kennen gegeven, dat geen gevangenis of terreur hem zal weerhouden van de strijd voor de vrijheid voor Brits Guiana. Dr. Jagan heeft zes maanden uitgezeten wegens overtreding van een bevel, dat zijn bewegingsvrijheid tot Georgetown beperkte. Jagan zou een dag eerder worden vrijgelaten, doch verbeurde deze door een „ondisciplinaire daad" die dag. Hij vertelde, dat hij in de gevangenis met drie andere leden van zijn Progressieve Volkspartij cricket en tafeltennis mocht spelen, maar geen contact had met de andere gevangenen.

Jagans bewegingsvrijheid is nog steeds tot Georgetown beperkt en hij moet zich tweemaal per week bij de politie melden.

Opnieuw vragen van Mr. I. C. Debrot aan Regering

Wordt op Aruba gediscrimineerd en wat denkt de Regering te doen?

Willemstad. — De nieuwe verordening regelende vergunning tot personen vervoer in auto's en autobussen, welke onlangs door de Eilandsraad van Aruba aanvaard werd, heeft nog wel stof doen opwaaien, niet slechts tijdens de behandeling in het eilandelijk wetgevend College maar ook op meer internationaal niveau. Daar n.l. de door de verordening van een vergunning uitgesloten niet-Antillanen voor een groot gedeelte van de naburige Engelse eilanden afkomstig waren en daarheen gevolgelijk, van hun brood beroofd, terugkeerden, wekte de kwestie de interesse van de hier aanwezige Engelse vertegenwoordiger, die zich met Londen verstond, waar het Departement van Koloniën zich met de Nederlandse autoriteiten in verbinding stelde om tekst en uitleg te vragen van dit opzienbarend gebeuren. Op deze wijze kon het geschieden, dat de Regeringsraad der Nederlandse Antillen langs een wel brede omweg in deze aangelegenheid gemengd werd. Welke stappen zij precies genomen heeft, is niet al te duidelijk. Wel dat zij van dusdanige aard waren, dat zij de Heer Henny Eman aanleiding gaven tot geprikkelde telegrammen.

Dat de situatie onduidelijk is, niet slechts voor de buitenstaander maar zelfs voor de Statenleden blijkt wel uit de volgende vragen, die door het K.V.P.-statenlid, Mr I.C. Debrot, aan de Landsregering gericht zijn:

Mr. Debrot vraagt:

1. Heeft de Landsregering kennis genomen van een door de Eilandsraad van Aruba aanvaarde verordening, waarin sterk gediscrimineerd wordt ten aanzien van op Aruba woonachtige niet-Antillianen?

Indien deze vraag bvestigend wordt beantwoord, kan de Landsregering mededelen wat deze discriminerende bepalingen inhouden en of deze aanleiding geven tot het toepassen van art. 99 of van art. 102 van de Eilandenregeling? Zo ja, is de Landsregering bereid dit ten spoedigst te doen, teneinde te voorkomen, dat de goede naam van de Nederlandse Antillen in discrediet gebracht wordt door het dulden van eilandelijke maatregelen, welke in strijd zijn met internationaal fatsoen, interlandelijke gastvrijheid en bestaanszekerheid van de sinds jaren in de Nederlandse Antillen gevestigde vreemdelingen?

Noot van de Redactie: Genoemde artikelen houden in dat, indien de gezaghebber van een bepaald eiland meent, dat een eilandverordening in strijd is o.a. met het algemeen belang van de Nederlandse Antillen, hij de afkondiging daarvan opschort.

Van deze opschorting geeft hij terstond kennis aan de Gouverneur en aan de Eilandsraad. De Gouverneur moet de Raad van Advies horen en binnen 30 dagen beslissen of zulk een strijd al dan niet aanwezig is. De termijn van 30 dagen kan met ten hoogste 30 dagen worden verlengd.

De discriminerende bepalingen, waarop in deze vraag gezinspeeld wordt, zouden vervat zijn in een Eilandsverordening regelende vergunning tot personen-vervoer. Door deze verordering worden n.l. alle personen die niet-Antilliaan zijn uitgeschakeld ongeacht het feit, dat zij reeds lang zulk een vervoersvergunning bezaten en/of met Arubaanse vrouwen getrouwd zijn. Bij de jongste behandeling van wijzigingen op de verordening in de Eilandsraad van Aruba werd door de meerderheid wel de wens te kennen gegeven deze bepalingen t.a.v. genoemde categorie met soepelheid uit te voeren.

2. Zonder in het minst te willen tornen aan de verplichting, onverwijld een einde te maken aan eventueel bestaande maatregelen als sub 1 genoemd, zou gaarne van de Landsregering vernomen worden:

a) welke bepalingen op de B.W.I.-eilanden gelden ten aanzien van de toelating met recht van werken van vreemde arbeidskrachten;

b) of er op de B.W.I.-gebieden beschermende rechten geheven worden, die de invoer van goederen uit de Nederlandse Antillen en andere delen van het Koninkrijk afkomstig tegengaan en zo ja, welke deze beschermende rechten zijn;

c) ter waarde van hoeveel Ned. Antilliaanse guldens in totaal per jaar goederen van de B.W.I.-gebieden in de Nederlandse Antillen worden geïmporteerd, zonder enige discriminerende bepalingen, en voorts: hoeveel personen, afkomstig van de B.W.I.-eilanden, thans in de Nederlandse Antillen werkzaam zijn.

3. Acht de Landsregering in verband met de antwoorden op vraag 2. na eerst bewezen te hebben, dat zij geen maatregelen als sub 1 genoemd duldt, de tijd rijp om op Koninkrijksniveau stappen te doen, teneinde in de geest van het Préambule van de overeenkomst van de Caraïbische Commissie en conform de drang tot samenwerking in het Caraïbische bekken, op basis van reciprociteit, besprekingen te openen, teneinde spoedig tot een regeling te geraken met het B.W.I.-gebied, waarbij de faciliteiten, door de Nederlandse Antillen zo royaal aan personen en goederen uit de B.W.I.-eilanden afkomstig gegeven, met gelijke of gelijkwaardige faciliteiten worden beantwoord?

4. Is het tenslotte aan de Landsregering bekend of binnen het eilandgebied Aruba discriminatief wordt opgetreden tegenover Antilliaanse arbeiders, niet op Aruba geboren, met dien verstande, dat bij het in dienst nemen bij gelijke kwaliteiten eerst aan op Aruba geborenen de voorkeur wordt gegeven en daarna pas aan andere Antillianen?

5. Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, draagt dit de goedkeuring van de Landsregering en zo dit laatste niet het geval is, wat denkt de Landsregering te doen om aan deze wantoestand een einde te maken?

Recht tot het Hart

— Bij de meeste mensen verloopt het leven in een wachten op het ogenblik dat ze eindelijk zullen beginnen te leven.

S. Rosa komt Vrijdag

Willemstad. — Wegens vertraging bij vertrek uit New York, komt het ss. „Santa Rosa" thans op Curaçao Vrijdag aanstaande des morgens om 6 uur en vertrekt dezelfde dag om 13 uur naar Cartagena en New York, aldus vernemen wij van S. E. L. Maduro & Sons, agenten.

Ottawa. — De raming van de Canadese tarwe-oogst voor de volgende week bedraagt vermoedelijk 100 millioen bushels of meer lager als gevolg van ongunstig oogstweer. Dit zou de grootste daling in vele jaren zijn. De officiële raming in Augustus bedroeg 513 millioen bushels.

Firefly maakt buiklanding op Hato

Willemstad. — Hedenochtend omstreeks 10.28 uur heeft een Firefly van de Marine Luchtvaartdienst een zeer geslaagde noodlanding gemaakt op het Dr. Albert Plesmanvliegveld. De juiste bijzonderheden kon men ons bij het ter perse gaan van deze editie nog niet verstrekken, maar het schijnt dat de vlieger zijn wielen niet uit kon krijgen. Het toestel dat wilde landen is door de Toren verschillende malen gewaarschuwd, dat zijn wielen niet uit waren maar het toestel landde toch.

Het is een zeer mooie buiklanding geworden en zo men het kan bezien is het toestel niet ernstig beschadigd.

Er zijn geen gewonden. Het vliegtuigje, dat tezamen met een viertal andere Firefly's in de lucht was gegaan, kwam terecht tegenover het gebouw van de M.L.D., ongeveer halverwege de baan. Men tracht nu zo vlug mogelijk de baan weer vrij te krijgen en gaat nu het toestel naar de kant van de landingsbaan slepen om het daar weer op wielen te zetten.

Er moeten namelijk meer vliegtuigen landen en dit is niet mogelijk zolang het toestel op de baan ligt. Het onderzoek naar de oorzaak van het weigeren van de wielen is gaande.

Bonaire wendt zich tot Minister Kernkamp

Begroting 1954 zwevend

Kralendijk. — Tijdens de RTC-dagen op Curaçao, om precies te zijn op 21 Januari 1954, vond te Curaçao ten huize van de Gouverneur een onderhoud plaats tussen minister Kernkamp, de Gouverneur, de heer Jonker van Minuor, de Gezaghebber van Bonaire en een delegatie van de Eilandsraad Bonaire, bestaande uit de heren Booi en Gerharts.

De bespreking kreeg zijn beslag op verzoek van de Eilandsraad en behandelde de moeilijkheden, die Bonaire ondervindt van de verscheidene bepalingen van de Eilandregeling. Reeds veel is over deze kwestie geschreven en gesproken; naast de RTC van 1952 was een zg. Eilandencommissie, die dit onderwerp eveneens onder de loupe nam.

Tijdens het onderhoud werd er op gewezen, dat de begroting 1953 van Bonaire eerst in Juli 1953 door de Landsverordening, vaststellende het nadelig saldo, van kracht werd en de vrees werd uitgesproken, dat het met de begroting 1954 eveneens zo zou gaan. Men deelde in de vergadering mede, dat deze vrees ongegrond was en dat de begroting van Bonaire „binnenkort" behandeld zou worden.

Het is thans midden September en het nadelig saldo van de begroting 1954 is nog steeds niet vastgesteld. Waar een groot deel van de Statenleden in de oppositie zijn en bovendien het werk van de Staten saboteren, bestaat de vrees, dat Bonaire het dit jaar zonder een goedgekeurde begroting zal moet doen.

De heren Booi en Gerharts zonden als leden van de Eiland Delegatie het volgende telegram aan minister Kernkamp:

„Refererende onderhoud 21 Januari 1954 Curaçao en desbetreffend dezerzijds verslag delen Uwe Exc. mede begroting Bonaire 1954 nog steeds bij Staten punt Hierdoor dringend gewenste overboekingen ter bestrijding werkloosheid onmogelijk punt. Dit beklemtoont wel overtuigend ons betoog inzake art. 110 Eilandenregeling —

Booi — Gerharts.

Stille Oceaanvloot versterkt

Washington. — De Amerikaanse minister van Marine heeft bekend doen maken, dat het vliegdekschip „Midway" en 16 torpedobootjagers van de Atlantische vloot zullen worden toegevoegd aan de Stille Oceaanvloot.

Verder werd medegedeeld dat de Amerikaanse Stille Oceaanvloot op het ogenblik 15 Vliegdekschepen; ongeveer 10 kruisers; 125 torpedo bootjagers en 60 duikboten omvat. Dit zijn „ronde getallen", zo werd er aan toegevoegd.

Oudste vrouw ter wereld overleden

Mahe. — Op de Seychelles-eilanden in de Indische Oceaan is vandaag overleden Marie Agnos Sophie in de leeftijd van 110 jaar. Men gelooft, dat zij de oudste vrouw ter wereld was. Zij herinnerde zich nog als volwassen vrouw het aan land gaan van bevrijde Afrikaanse slaven van Britse schepen te hebben meegemaakt. In 1862 overleefde zij een grote aardverschuiving door dekking te zoeken in een grot naast haar woning, die volkomen werd vernield.

Commentaar van Mr. Debrot op zijn brief aan Regering

(Vervolg van pagina 1)

Desgevraagd deelde Mr. Debrot ons aangaande bovenstaande brief het volgende mede:

Mijn fractie heeft steeds een zeer loyale houding aangenomen tegenover de Regering, zelfs toen de K.V.P. besloten moest niet meer aan de Regering deel te nemen.

Reeds eerder heb ik aan de fracties van de N.V.P., U.N.A. en A.V.P. schriftelijk meegedeeld dat men onmogelijk voort kon gaan op de gebruikelijke wijze van wegblijven en quorum verbreken.

T.a.v. degenen, die zich ervan een principe maken, het werk te stagneren, wil ik liever geen woord zeggen: dezen hebben zich zelf reeds geoordeeld en veroordeeld. Door toevallige omstandigheden zijn de staten thans in zulk een samenstelling, dat elkeen die het wel meent met de Antillen moet zorgen op het appel te verschijnen, terwijl diegenen op wie de Regering meent haar samenstelling te mogen steunen op de eerste plaats er zorg voor moeten dragen, behoudens overmacht, aanwezig te zijn.

In dit verband zij erkend, dat de N.V.P.-fractie de laatste tijd zowel in Commissie als in het openbaar steeds aanwezig was, in tegenstelling tot de leden van de A.V.P., die tot driemaal achtereen toe, het in het openbaar vergaderen onmogelijk gemaakt hebben.

Thans is het ogenblik aangebroken om duidelijk te laten zien, dat zelfs de loyaalste oppositie met de beste bedoelingen bezield, niet voort kan blijven gaan de vuile was te doen van een partij, die niet alleen de Staten maar ook de Regering telkenmale door onbezonnen doden voor onnodige moeilijkheden plaatst, welke de naam van de Antillen geen goed doen.

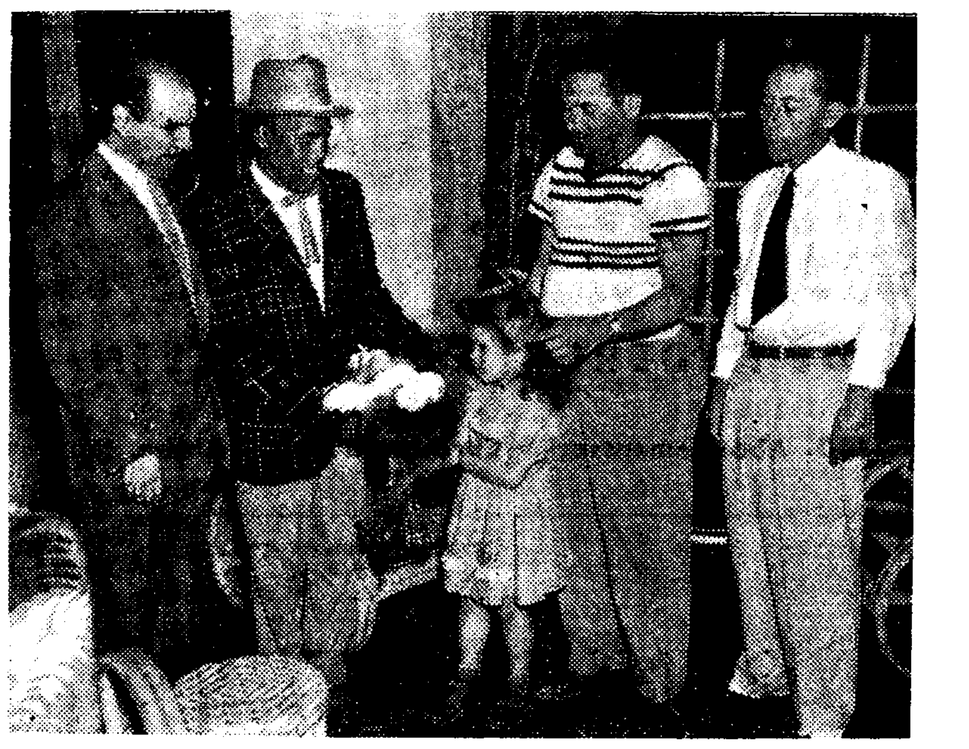
Ik besef ten volle, dat het voor de Regering geen prettige brief is die de heer v.d. Hoeven enik geschreven hebben, het schrijven er van was echter evenmin een aangename taak.

Niemand kan ons overhaasting of ofbezonnenheid in de schoenen schuiven, integendeel, velen menen dat wij reeds al te lang hebben gewacht.

Doch zo kan het niet langer. Het is een schandaal, dat de statenleden van ons buur-eiland, wetende dat het op elke stem aankomt en dat niemand van het app l weg mocht blijven, desondanks niet voltallig verschenen zijn. Ik weet niet wiens schuld dit is, maar wel kan ik het feit constateren dat **door hun toedoen** er wederom geen quorum was.

Ik neem het de heren ook bijzonder kwalijk, dat zij hierdoor hun medewerking geweigerd hebben tot het toelaten van een K.V.P.-lid, van wie zij weten, dat zij in ieder geval een constructief element in de Staten zal zijn.

Wij zitten thans door de schuld van de A.V.P. diep in een impasse — de weg om hieruit te geraken, in het belang van de Antillen, hebben wij duidelijk in onze brief aangegeven.

Gelijk wij reeds meldden, is de Venezolaanse Double Champion Sonny León voor het boksen van een aantal ronden tegen Clyth Daniel van Trinidad, op Curaçao aangekomen. De bokser kreeg een tuiltje bloemen aangeboden door het dochtertje van de promotor Ciro Cardoze. Derde van links promotor Cardoze.

Van xylofoon tot „vibes"

dr Kunst houdt professorale rede over Afrikaanse muziek

Willemstad. — Van de primitieve xylophon, waaruit de inboorling zijn obsederende klanken distilleerde tot aan de welluidende vibrophoon, waarop bijvoorbeeld een Lionel Hampton zijn bravuur improvisaties bot viert, is een heel stuk muziekontwikkeling. Alleen met dat verschil dat de primitieven uit de veel vroegere jaren hun eerste „vibe" met meer liefde voor de muziek bespelen lan wellicht de heer Lionel voornoemd. Deze beziet het meer van de commerciële kant, of, zoals dr J. Kunst gisteren in een onder de auspiciën van de Sticusa staande lezing zo raak wist te typeren, de commerciële veramerikaansing heeft zijn intrede gedaan.

In een der zalen van het Curaçaos Museum hield dr J. Kunst voor een aandachtig gehoor, waaronder de wnd gouverneur, mr F. v.d. Valk, een boeiende voordracht over de Afrikaanse muziek, waarbij hij in een professorale betoogtrant de ontwikkeling van de muziek schetste en diverse instrumenten behandelde, waarbij oor en oog werden geassisteerd door gramafoonplaten en lichtbeelden.

Dr Kunst hield een professorale voordracht, die in een prettige betoogtrant werd gehouden en alle dorheid miste, die professorale causerieën eenmaal eigen zijn.

Zijn rede was doorspekt met geestige en grappige voorvallen en anecdotes, die in het geheel het auditorium vermaakten.

Spreker wees er in zijn betoog op, dat het rhytme van de zogenaamde primitieven niet zo primitief was als men wel op gehoor zou vermoeden. De rhytme-structuur is er een van een duizelingwekkende gecompliceerdheid, die de muzikanten uit Afrika spelen met een mathematische nauwkeurigheid, die natuurlijk en niet gekuntseld is en waaruit wij, aldus spr., veel kunnen leren.

In dit licht bezien qualificeerde spr de jazz niet als zuiver Afrikaans, de invloeden van de angelsaksische spreektaal hebben karakteristieken in het rhytme beeld doen ontstaan — o.a. de twaalf-achtste maat — welke met het oorsjronkelijke niets uitstaande hebben. De diverse rhytme figuren werden in grafieken gebracht, waaruit wel duidelijk naar voren sprong het gecompliceerd rhytme beeld, waarmede de zogenaamde primitieven hun gevoelsleven tot uitdrukking brachten.

Vervolgens behandelde spr een groot aantal instrumenten, zoals de schietboog (als snaarinstrument gebruikt), de staaf-cither, de zanza, andere bogen met klankbord, de gong-gong — die door de bevolking als een soort orde van verdienste wordt beschouwd en slechts verleend wordt aan diegenen, die zich verdienstelijk hebben gemaakt —, voorts diverse soorten fluiten, de olifanttandshoorn, antilope hoorn, houten trompetten en zelfs een hobo met dubbele verdikking, waarmede de blaasinstrumenten genoeg zijn aangeduid.

Bij al deze instrumenten vertelde spr enkele markante bijzonderheden, evenals van de trommen, die in sommige delen van Afrika als heilig worden behandeld, er zijn zelfs trommels, die er een kudde koeien op nahouden.

In een vlotte en heldere betoogtrant behandelde spr. slechts een greep uit het vele, dat hij nog had kunnen vertellen. Om der tijd wille moest hij zich in de stof beperken, doch dr Kunst deed dit zonder de samenhang te verbreken. Een dankbaar applaus en hartelijke woorden van de wnd voorzitter van het CCC, dr L.A.G.O. Lashley, bedankte spreker voor zijn boeiende causerie.

De gele koorts op Trinidad

Willemstad. — Het is waarschijnlijk, dat heden de luchtverbindingen tussen Venezuela en Trinidad, welke gelijk wij gisteren reeds meldden, onderbroken werden ter oorzake van gevallen van Gele Koorts die zich op Trinidad voordeden, heden worden hervat. Tot 13 Sept j.l. waren 7 vluchten uitgevallen en ongeveer 300 passagiers op het vliegveld van Port of Spain geland.

Gedurende deze periode reisden passagiers voor Jamaica over Curaçao.

Gisteren schreven wij reeds, dat de autoriteiten van Trinidad de besmetting onder contrôle hebben.

„Drempel van Curacao" stinkt

Willemstad. — Wanneer men op de „Drempel van Curaçao", zoals men onze luchthaven weleens noemt, eens rond loopt en de douane- en Vreemdelingendienst passeert, dan krijgt men een ondraaglijke en afschuwelijke lucht in de neus, die onmiskenbaar van een beerput afkomstig moet zijn. Reeds maanden geleden meldde de „Amigoe" dat soms tot in het restaurant deze vreselijke stank te ruiken is. Wij menen te mogen opmerken dat dit nu niet bepaald bevorderlijk is voor onze naam als te zijn een van de reinste en schoonste eilanden in de Caribean. Het moet voor de luchtreiziger, die op Curaçao aankomt, niet aangenaam zijn te moeten constateren, dat men hier zo weinig aandacht schenkt aan onze luchthaven. Dan spreken wij nog maar niet over de employé's en beambten die op het vliegveld werken. Wij menen te moeten aandringen op een spoedige reparatie van de beerput opdat de vreselijke lucht te elimineren.

Gouden Leeuw voor „Romeo en Julia"

Venetië. — De jury van het vijftiende internationale filmfestival te Venetië heeft Dinsdagavond de grote prijs van het festival, de Gouden Leeuw van Sint Markus, toegekend aan de Brits-Italiaanse film „Romeo en Julia"

De onderstaande vier films werden bekroond met een zilveren leeuw. „On the waterfront" (Verenigde Staten), „Sjitsji nin no samoerai" (Japan), „Sansjo Dajoe" (Japan) en „La strada" (Italië).

Jean Gabin verwierf de Graaf-Volpi-van-Misuratabeker voor de beste acteur, voor zijn rollen in de films, Touchez pas au grisbi" en „Air de Paris".

De graaf-Volpibeker voor de beste actrice werd dit jaar niet uitgereikt

Viking in woestijn neergestort

Cairo. — Een Viking-machine van de Egyptische MISR- luchtvaartmaatschappij is in de woestijn verongelukt tijdens een proefvlucht. De vier leden van de bemanning vonden de dood. Er schijnt een overlevende te zijn, die echter zeer ernstige verwondingen heeft opgelopen.

ARUBA

Candidaten voor de Staten

Geen nieuwe partij

Oranjestad. — In de gelederen van de UNA is men het nog niet geheel eens betreffende de candidatenlijst voor de Staten. Weliswaar wordt de heer A. Werleman genoemd als nummer één, maar officieel is dit nog niet.

De volgorde van de andere candidaten zou zijn respectievelijk de heren A Tromp, Th. Figaroa en dr A. F. Dussenbroek, doch er zijn stemmen opgegaan, die andere personen alsnog aan de lijst toegevoegd willen zien. Anderen daarentegen zijn voorstander van een lijst met slechts twee namen. Men hoopt binnenkort echter tot een bevredigende oplossing te komen.

De andere partijen hebben besloten op het laatste ogenblik hun candidatenlijst bekend te maken. De oprichting van een nieuwe partij waarvan vroeger wel sprake is geweest, schijnt thans definitief van de baan.

Inspecteur de Haan neemt afscheid

Oranjestad. — De heer A. de Haan inspecteur voor de scheepvaart, kwam met het eerste lijntoestel van de KLM op Aruba om ambtshalve en persoonlijk afscheid te nemen. Hij bezocht de Gezaghebber, waar tevens zijn opvolger, de heer Smit, werd voorgesteld. Ook de agent van de K.N.S.M., de heer H. v.d. Linden, werd een bezoek gebracht.

Stoffelijk overschot Triton-passagier

Shannon, — Het stoffelijk overschot is gevonden van een der slachtoffers van de ramp van de „Triton" namelijk de Amerikaanse ingenieur William G. Tuller.

Fusie Chemical Bank en Corn Exchange Bank

Willemstad. — De heer John Wolf, Assistent Directeur van de Chemical Bank & Trust Company, die momenteel op Curaçao vertoeft tot het bezoeken van de correspondenten en cliënten van zijn instelling, ontving bericht van de Voorzitter van de Raad van Directeuren, de Heer N. Baxter Jackson, dat een voorstel tot samenvoeging van de Chemical Bank & Trust Company en de Corn Exchange Bank Trust Company werd goedgekeurd. Het voorstel wordt nu zo spoedig mogelijk aan de aandeelhouders van beide instellingen ter goedkeuring voorgelegd en men verwacht, dat de zaak midden October geheel geregeld is. De nieuwe bank zal de naam dragen van Chemical Corn Exchange Bank en zal de zesde grootste bank in de United States zijn.

De voorgenomen fusie zal de grootste zijn welke ooit in de United States heeft plaatsgevonden. Beide banken zijn oud gevestigde instellingen; de Chemical Bank & Trust Company werd in 1823 opgericht, de Corn Exchange Bank Trust Company in 1859.

De nieuwe Chemical Corn Exchange Bank zal 95 bijkantoren omvatten in New York City en is het tweede grootste kantoren-systeem in genoemde stad. De gecombineerde middelen van beide banken per 30 Juni 1954 bedroegen $ 2.732.000.000; Depositos $ 2.522.000.000 en Kapitaal $ 193.000.000.

De Heer Wolf voegde hieraan toe, dat de nieuwe Chemical Corn Exchange Bank door dit uitgebreid kantorensysteem in New York City in staat is haar correspondenten en cliënten verder ten dienste te staan en haar politiek van nauwe samenwerking op internationaal gebied met haar correspondenten over de gehele wereld zal voortzetten.

Filmvoorstelling

Willemstad. — Heden- en morgenavond 20.00 uur wordt er in het cultuurcentrum een filmvoorstelling gegeven.

Vertoond worden: Bathing Buddie, vrolijke avonturen van Woody Woodpecker en 'n walrus. Vaticans of Pius X een film over het bekende gebouw en de mooiste kunstschatten der Aarde. Great moment from „Don Giovanni", bekend fragmenten uit een bekend werk.

Na de pauze worden vertoond: Nederlands Nieuws, Saturday Evening Post Cover, documentaire over 'n blad waarvan elke week 4.000.000 exemplaren worden gedrukt en tenslotte een komische film met Stan en Oliver

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 6 in, 4 uit; Tankschepen 9 in, 11 uit; Zeilschepen 2 in, 6 uit; Passagiers landend 2, vertrokken 1; doorgaand 432.

Hato: Vliegtuigen 12 in, 12 uit; Passagiers landend 86, vertrokken 75, doorgaand 49.

Tafeltenniswedstrijden

Willemstad. — De uitslagen van de Maandagavond gehouden tafeltenniswedstrijden luidden:

Dames: C.S.C. B — Athene B 9—0.

Heren: Tropical Society B — Maccabi B 1—8; Jolly Fellows A — Kwiek A 3—6; Marinebasis Parera B — Bargebad B 6—3 en Marinekamp Suffisant A — Maccabi A 1—8.

Het programma voor hedenavond is als volgt samengesteld: Zaal P.O.C.: Dames Kwiek A — Athene A.

Heren zaal St Thomasclub: Sithoc A — Bargebad A; zaal Kwiek: Centro Antillano B — POC B; zaal Mariniers-kazerne Suffisant: Engels Suff. A — Jolly Fellows A en Maccabi B — C.S.C. B.

Ceccarelli naar Aruba ?

Willemstad. — Voor een stampvol theater heeft de Italiaanse hypnotiseur Dr. Enrico Ceccarelli gisteravond weer zijn bijzondere hypnose-krachten getoond. Het theater was overvol met nieuwsgierigen en personen die reeds enkele voorstellingen van Dr. Enrico Ceccarelli gezien hebben. Onnodig te zeggen, dat het weer een enorm succes is geworden.

Hedenochtend is Mrs. Ceccarelli naar Aruba vertrokken om daar contact op te nemen met de verschillende explicitanten van theaters. Gezien het overweldigende succes dat dr Ceccarelli op Curaao heeft geboekt, wordt zijn optreden op Aruba met belangstelling tegemoet gezien.

Portland. — De van ouds republikeinse staat Maine koos voor het eerst in twintig jaar een democratische gouverneur.

Tientallen Dokkum's, Dockema's en Dockumberg's in Dokkum

IJverig geneus in stambomen

(Van onze correspondet in Noord-Nederland)

„De schijnheilige vrouw, met de uitvaart van Jan Jaspers". Dat is de titel van een boekje uit de zeventiende eeuw, dat werd geschreven door een zekere Klaas van Dockum. Dat boekje is reeds lang vergeten en Klaas van Dockum ook, maar niettemin is deze Klaas van Dockum en zijn tientallen andere Van Dockum's, Dokkuma's, Dockema's en Dockumberg's onlangs in de oude stad Dokkum zwaar over de tong gegaan in een bijeenkomst van omstreeks honderdtwintig Dokkum's, Dockum's, Dockumberg's en Dockema's of hoe ze maar heten mochten (ze hadden in elk geval Dokkum of Dockum in hun naam), die van heinde en verre naar ,t feestvierende Dokkum waren gekomen. Die bijeenkomst was georganiseerd door de Dokkumer Belangen Gemeenschap in het kader van het twaalf eeuwen feest.

Die Dokkumers hadden voor hun reis naar de stad Dokkum gegevens over hun families ingezonden, die bij de genealoog R. S. Roorda te Leeuwarden erecht waren gekomen. In deze bijeenkomst nu, die werd geleid door de burgemeester van Dokkum drs. S. van Tuinen, heeft de heer Roorda een lawine van Dokkum's, Dockuma's en Van Dockums uit het verleden uitgestort over de hoofden van de nazaten van deze goede lieden. Het bleek, dat de Van Dockum's van vandaag de dag voor het merendeel afstammen van een zekere Jan Jans van Dockum die in 1690 werd geboren. Het bleek ook, dat de Van Dokkum's in hun stamboom vogels van diverse pluimage vinden.

Een zekere Reinier van Dockum was abt van het klooster Jerusalem in de nabijheid van Dokkum, doch een andere Van Dokkum had in het grijze verleden vrijbrieven om te kapen en een derde werd in 1544 in de stad Veere in het openbaar op het schavot gezet, behangen met „urinabrlen" omdat hij zich had uitgegeven voor „chirurgijn en polstaster", zich bezig had gehouden met 't voorspellen van wat burgers in de toekomst zou geschieden en „wateren had besien" en van wie gezegd kon worden, dat de duivel zijn meester was.

Het is niet gezegd, dat deze Van Dokkum uit Dokkum afkomstig was, want lang niet alle van Dokkum's zijn dat. Overigens was hij een wilde loot aan de oude stam, want die Van Dokkum's moeten blijkens de stambomen over het algemeen eerzame lieden zijn geweest (en dat ze het nog zijn is zonder twijfel). Van Dokkum's komen voor in het het Nederlandse adelboek, ze waren herbergier en dokter, geuzenkapitein of gardenier. Hun nazaten waren onlangs als een grote familie bij elkaar. Zij verdiepten zich ijverig in stambomen en de wederzijdse families, ze stuurden telegrammen met betuigingen van trouw en aanhankelijkheid aan koningin Juliana en Prinses Wilhelmina, en ze makten plannen om hun stambomen volledig te laten uitzoeken, waarvoor een commissie is benoemd. Zo was Dokkum dezer dagen vol Van Dokkum's. Het is echter merkwaardig, dat op de opna en Prinses Wilhelmina, en ze maakroep aan „Telefoon voor meneer Van Dockum" niemand reageerde.....

Rome. — Anthony Eden en Atilio Piccioni, de Italiaanse minister van buitenlandse zaken, hebben volledige overeenstemming bereikt tijdens hun besprekingen over de herbewapening van West-Duitsland.

Djakarta. — Aan boord van het Italiaanse passagiersschip „Oceana" is de eerste Russische ambassadeur in Indonesië, Dimitri Zjoekof, aangekomen. Zjoekof was vroeger Russisch ambassadeur in Chili. Zijn staf zal uit acht man bestaan, zo vertelde hij bij aankomst.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Wij vinden het altijd interessant een goed vakman — zij hij timmerman, loodgieter of schilder, boer, brouwer of boekbinder — over zijn vak te horen praten. Wij hebben het geluk een kapper te hebben die een ware passie bezit voor het haarsnijden en die, als wij ons haar ter snijding komen aanbieden, steeds zijn best doet ons inzicht in de haarsnijkunde te verdiepen. Wij zijn er ons van bewust, dat hij zich hierbij niet uitsluitend laat leiden door een oprechte liefde voor zijn vak, doch ook door de hoop dat hij er ons nog eens toe zal brengen ons aan hem „toe te vertrouwen", d.w.z. ons zo ver te krijgen dat wij woordeloos zijn salonnetje zullen betreden om ons hoofd gedwee in zijn handen te leggen en het aan hem over te laten om, naar eigen deskundig en esthetisch inzicht, de tot heden latente schoonheid van ons hoofd aan het daglicht te brengen. Wij behoren namelijk tot het voor dit soort kapper uiterst onprettig klantensoort dat in de kapstoel gaat zitten met het verzoek: „Kort alstublieft", en dat de zitting besluit met de even bondige vermaning: „Niks erop alstublieft." En dat is onbevredigend voor een haarkunstenaar, vooral als hij, zoals de onze, een cursus heeft gevolgd in wat hij noemt de „trichologie."

Deze keer was evenwel onze kapper niet bereid uit te weiden over de meer subtiele aspecten van de haarsnijderij. In plaats daarvan maakte hij ons deelgenoot van een diepgewortelde verontwaardiging. Hij was naar de jaarvergadering geweest van de kappersvakbond en daar was een onderwerp ter sprake gekomen dat de Engelse kappers erg hoog zit. Er zouden zich namelijk in Engeland een groot aantal mannen bevinden die, (natuurlijk ten onrechte) verontwaardigd over de hoge tarieven in 's lands kapsalons, hun hoofd „toevertrouwen" aan hun echtgenotes. En dat, zo zei onze kapper terwijl hij aan ons voortkapte, was een schandaal. Daar kon niets goeds van komen. Het was slecht voor het haar. Het was slecht voor het land. Het was ook slecht voor de maag.

De verkeerde reus

De maag? vroegen wij verbaasd en bliezen een haarlok van onze lippen. „De maag, mijnheer", beaamde onze kapper. „Want wat dacht u dat die mannen deden met de twee-en-een-halve shilling, die ze bespaarden door hun haar thuis te laten knippen? Daar kopen ze bier voor, en dat is slecht voor de maag en voor de lever." Het lag ons op de lippen om te zeggen dat het bier weer best was, maar wij herinnerden ons bijtijds dat de dokter aan onze kapper alle biergebruik had verboden vanwege vergevorderde zwaarlijvigheid. „Daar kan niets goeds van komen", mopperde onze kapper opnieuw, en vervolgde: „Denk aan Delila en Goliath. Het leven is vol onderkruipers, mijnheer."

Wat ons aan deze uitlating trof was niet zozeer de verrassende ontmoeting tussen de beruchte haarsnijdster en de verkeerde reus, als wel de opmerking over de volheid des levens. „Dat is opmerkelijk", zeiden wij verbaasd. „Wat is opmerkelijk?" vroeg Figaro van de ronde figuur. Wij antwoordden dat wij het opmerkelijk vonden, dat hij het leven gevuld achtte met onderkruipers, want wij hadden, naar wij hem vertelden, een week eerder een eendere uitlating gehoord van een Amerikaanse kennis aan wie wij hadden voorgesteld dat wij ons wandelend naar onze gemeenschappelijke bestemming zouden begeven. „Waarom wandelen?" had de Amerikaan gezegd. „Het leven is vol taxi's". Onze kapper keek ons in de spiegel onbegrijpend aan. „Wacht", vervolgden wij schielijk, „dat is nog niet alles." En wij vertelden hem dat wij twee dagen na onze ontmoeting met de Amerikaan bij de pedicure waren geweest, die evenals onze kapper een hartstochtelijk vakman is, en gaarne uitweidt over de finesses van zijn vak en die ons op sappige wijze had onderhouden over de gevallen welke hij de laatste tijd had behandeld. En hij had zijn verhaal besloten met de wijsgerige opmerking: „Mijnheer, u weet er de helft niet van. Het leven is vol zere voeten." „En", zo zeiden wij tot onze kapper, „vindt u het niet merkwaardig dat wij in een week tijds hebben mogen vernemen dat het leven niet alleen vol onderkruipers is, doch ook vol taxi's en vol zere voeten. Nu lijkt ons het leven rijker dan ooit." Onze kapper keek ons in de spiegel aan alsof hij medelijden met ons begon te krijgen en vervolgde zwijgend zijn maaiwerk op de akker van onze schedel.

Daar kan niets goeds van komen

Toen wij de salon hadden verlaten betreurden wij het dat wij taktloos waren geweest en over zere voeten hadden gesproken tot onze arme kapper. Want aan deze gemartelde is niet alleen alle biergenot verboden, maar hij lijdt ook, evenals zovele kappers, tandartsen, politieagenten en postboden, aan zere voeten. Het was onkies van ons geweest een zo teer onderwerp ter sprake te brengen. En wij waren dankbaar dat wij voldoende zelfbeheersing hadden bezeten om niet aan de kapper te vertellen wat wij verteld hadden aan de pedicure, toen de laatste gewaagde van een leven gevuld met zere voeten. Het leven was namelijk nog voller van zere voeten dan zelfs onze pedicure bevroedde. En hiervan verhaalden wij onze pedicure, en daarvan verhaalden wij onze kapper gelukkig niet. Er was namelijk de voorafgaande dag een zere voet bijgekomen. En die zere voet had te maken met bier.

Het rollende meisje

De zere voet kwam van Nellie. En van Nellie hebben wij de pedicure verteld wat wij zelf op de ochtend van ons bezoek in de courant hadden gelezen. In het dorp Birdham in het Graafschap Sussex woont een vijftigjarige mijnheer geheten Alan Tamplin. Mijnheer Tamplin is een landbouwer-in-ruste en hij is ook, zoals aanstonds zal blijken, een zeer bekwaam uitvinder. Uit dit huwelijk van een landelijk verleden met grote uitvindersbekwaamheid sproot meergenoemde Nellie voort, die verantwoordelijk was voor de omstandigheid dat het leven een zere voet voller was dan onze pedicure had gedacht.

Naar algemeen bekend mag worden verondersteld, is de arbeid op het land een van de voornaamste oorzaken van dorst. Mijnheer Tamplin, die rondschrijdend over zijn akkers in hoge mate moet hebben ervaren hoe dorstig een boer wel kan worden, trok zich uit de landbouw terug met een schrijnende herinnering aan wat hij in zijn boerenbestaan op dit gebied had geleden. En het was dan ook een van mijnheer Tamplin's hoogste idealen dit grote lijden te besparen aan de boeren die na hem zouden komen. Nauwelijks had hij dan voor het laatst een koe gemolken, voor het laatst zijn lievelingsvarken achter de oren gekrabd, of hij ging zitten uitvinden. En wat hij uitvond was „Nellie, het Electronisch Barmeisje". Mijnheer Tamplin demonstreerde deze lieftallige toeverlaat voor dorstige landlieden voor de Britse pers. Wij citeren hier uit het nette en geloofwaardige dagblad The Daily Mail van 16 Augustus 1954. (Wij hebben trouwens zelf Nellie gezien en ze leek helemaal niet op onze werkster, die ook Nellie heet, noch op de talrijke andere Nellies, van wie ons leven vol is geweest). Mijnheer Tamplin had vroeg aan een van de aanwezige verslaggevers die zich met hem in de tuin achter zijn landhuisje bevonden: „Wat wenst u te drinken?". „Bier", antwoordde de verslaggever die het Nellie niet al te moeilijk wilde maken op zo jeugdige leeftijd. Mijnheer Tamplin, die een instrumentkastje in zijn hand hield, draaide aan een knop. „Vanuit het landhuisje weerklonk een vrolijk rollend geluid. Een ogenblik later kwam een vat naar buiten rollen door de openstaande tuindeur. Het kwam tot stilstand aan de voeten van mijnheer Tamplin en vulde zonder enige bijstand een glas met bier. Nellie was gearriveerd."

Het vat dat onder de naam Nellie is gearriveerd is een groot biervat. Door het midden van het vat, van bodem tot deksel, is een stalen as aangebracht. Rond deze as is, binnen het grote vat, een kleiner vat gemonteerd dat stil blijft hangen, terwijl het grote vat voortrolt op zijn samaritaanse tocht. In het kleine vat bevinden zich twee compartimenten, een voor bier en een voor limonade. Het schenken geschiedt geheel automatisch op electronisch bevel. Op het buitenvat is een bel gemonteerd voor het aankondigen van „sluitingstijd". Doch het tijdstip hiervoor wordt bepaald door de landelijke afnemer en niet door Nellie zelf. Nellie kan naar links draaien en Nellie kan naar rechts draaien. Nellie kan ook een bocht nemen rond bietenakker en korenveld. En wat bijzonder belangrijk is, Nellie bezit twee snelheden. „Haar snelheid," aldus nog steeds hetzelfde blad, „is gering als de dorst niet acuut is, of groot in wanhoopsgevallen". Nellie kan (helaas!) geen trappen klimmen, doch ze kan omhoog rollen tegen een helling van een op acht. Mijnheer Tamplin verklaarde volgens het geciteerd verslag dat hij de uitvinding van Nellie beschouwt als de voornaamste sedert het uitvinden van de locomotief.

Van landelijk standpunt beschouwd heeft mijnheer Tamplin ongetwijfeld gelijk. (Wij zouden zelfs nog verder willen gaan en de vraag willen stellen: „Wat heb je in 's hemelsnaam aan een locomotief als je dorst hebt?") Want weldra zal de boer, terwijl hij in de hete middagzon koren staat te maaien op de akker, of bieten of aardappelen rooit, of hooi spreidt, of de koeien ontzuivelt, in staat zijn, als hij eensklaps door de gevreesde dorst wordt overvallen, aan een knop te draaien. En daar rolt, op honderden meters afstand van de dorstige landman, Nellie welgemoed naar buiten uit de hooischuur. Zij rolt over de deel, zij rolt over het erf, zij rolt door het hek de stoffige landweg op. Zij rolt over de berm en spoedt zich gehoorzaam door de klaver. Zij rolt over de wei waar kippen kakelend uiteenstuiven en zij rept zich in de richting van de plek waar de boer met de tong uit de mond staat te wachten, hijgend van dorst. De boer wordt ongeduldig en versnelt Nellie's pas door aan de knop te draaien. En daar komt Nellie aansuizen over de stoppels om halt te houden aan de voeten van de dorstige meester en volgzaam bier af te scheiden. Hoe gelukkig rolt het leven des gerusten landmans heen als Nellie, altijd rollensbereid, gereed ligt om hem lafenis te brengen, waar hij zich ook moge bevinden op akker of weide. Nu zal weldra het landelijk leven rijker zijn dan ooit. Want het zal vol zijn van Nellies.

En wat die zere voet betreft, dat kwam zo. Een vriend van mijnheer Tamplin had nauwelijks Nellie in werking gezien, of hij verzocht om toestemming zich vertrouwd te maken met Nellie's werkmethoden. Mijnheer Tamplin gaf gaarne toestemming. Aanstonds sloeg zijn vriend de hand aan de knop en Nellie kwam op topsnelheid aanrollen, wellicht een beetje verbaasd dat haar tegenwoordigheid zo spoedig opnieuw vereist werd. En mijnheer Tamplin's vriend, niet voldoende vertrouwd met Nellie's onstuimige inborst, verzuimde haar tijdig tot stilstand te brengen door het geven van een electronisch knopgebod. En toen rolde Nellie, die met een gewicht van drie-honderd-en-vijftig pond ietwat zwaarder weegt dan de meeste andere Nellies, over de voet van haar uitvinder. En dat, zo meldde ons dagblad, had verschrikkelijk zeer gedaan.

.... rolt Nellie welgemoed naar buiten

Tussen neus en lippen

Vreemd kind

In India houdt men zich bezig met een negenjarig meisje, genaamd Shanti Devi. Op 3-jarige leeftijd begon het te spreken en toen men haar de eigen naam wilde bijbrengen zei ze: „Ik heet Anneke en leef en woon in Nuttra; ik ben daar getrouwd met Ahmed Lugdi." De ouders konden het kind niet tot andere gedachten brengen. Op zevenjarige leeftijd begon het precies te vertellen hoe men volgens de Mohammedaanse ritus bad. Zij had daarover nimmer iets vernomen, want haar ouders zijn Hindoes. Op de universiteit van Benares werd een onderzoek naar dit geval ingesteld. Vast kwam te staan dat het meisje nimmer in Nuttra was geweest en dat ook haar ouders geen enkele daar woonachtige persoon kennen. Ook werd vastgesteld, dat inderdaad in Nuttra een Ahmed Lugdi woonachtig is, een weduwnaar. Shanti Devi herinnerde zich talrijke bijzonderheden, welke alleen bekend kunnen zijn aan personen, die in het huis van Ah[illegible] hebben geleefd, zij kende de recepten van Lugdi's lievelingsgerechten. Op kosten van de Indiase regering werd Lugdi van Nuttra naar New Delhi overgebracht en in een groep van 15 mannen met Shanti Devi geconfronteerd. Shanti was toen negen jaar oud. Het meisje liep onmiddellijk op Lugdi toe en riep: „Daar ben je; ik herken je." Een ander experiment volgde. Shanti werd naar Nuttra overgebracht en op een openbaar plein alleen gelaten. Zij zag een aantal personen, die daar al 25 jaren wonen en riep hen bij hun naam. Zonder aarzeling ging zij naar de woning van Ahmed Lugdi en ook naar die van diens vader. De Indiase geleerden houden zich nog steeds met dit geval bezig.

Tegen haarslijtage

Er is weer hoop voor kaalhoofdigen. Een eerzame Amerikaanse kapper uit Hartford is er van overtuigd, dat de meeste mannen kaalhoofdig worden, omdat zij hun haar [illegible] door op hun armen te slapen, het hoofd in de kussens te begraven of er mee tegen de plank aan het hoofdeinde van hun ledikant te liggen.

Hij heeft nu een speciaal kussen van 15 bij 15 centimeter ontworpen, waar men onmogelijk zijn hoofd in kan begraven. Als men nu nog zijn armen en het hoofdeinde van het ledikant verre laat, zal men zijn haar tegen slijtage behoeden.

Amazone

Dezer dagen is in Sterbfritz nabij Frankfort gravin Ellen von Hohenau teruggekeerd na een tocht te paard naar het Nabije Oosten. Zij vertrok drie jaar geleden op uitnodiging van het hof van koning Abdoellah van Jordanië. Door de moord op de Jordaanse vorst in Juli 1951 dreigde de tocht te mislukken, doch dank zij de hulp van Bedoeïenen wist zij Caïro te bereiken. Hier kreeg zij van een Egyptenaar een volbloed Arabische merrie, die zij met speciale toestemming van generaal Naguib naar Duitsland mee mocht nemen.

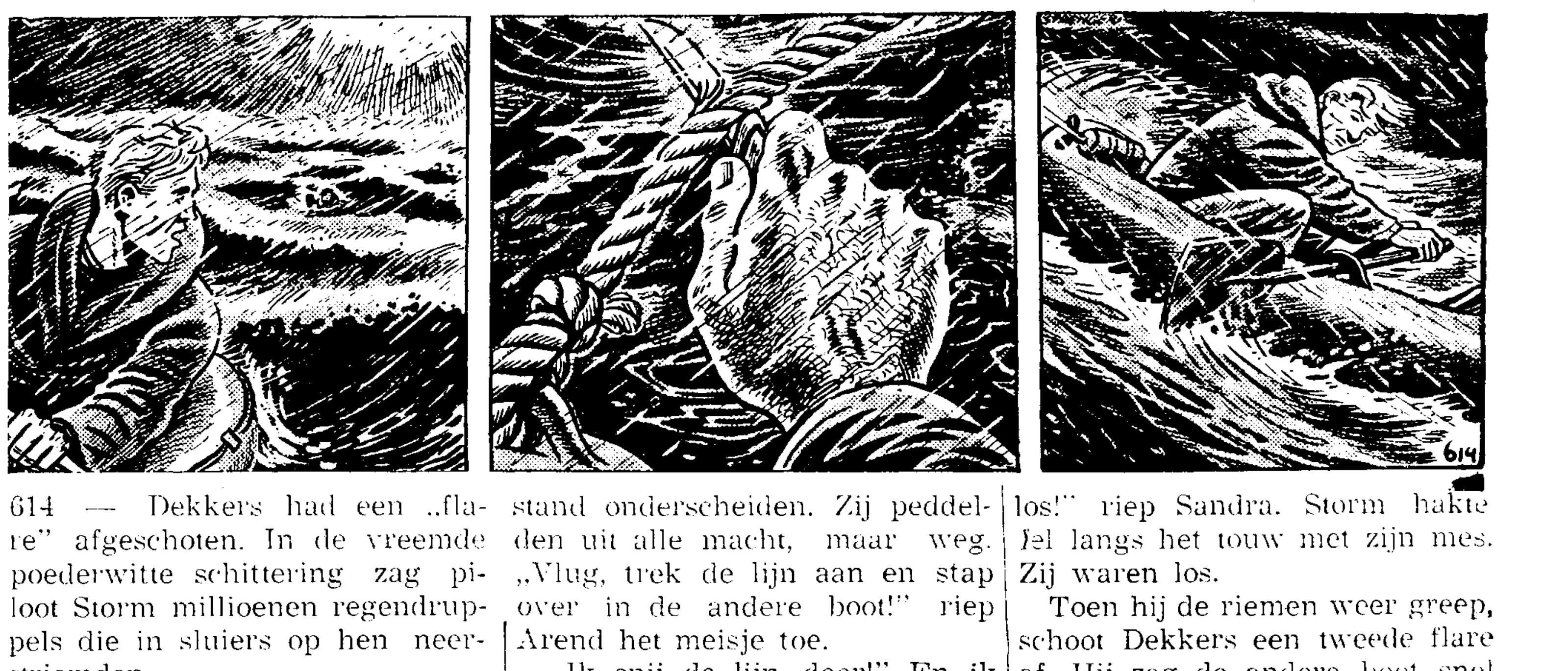
„Het is maar goed, dat je tegenwoordig je salaris iedere twee weken krijgt; voor één-week-salaris kan je tegenwoordig nauwelijks iets kopen."

Vredesengel

De Russische ambassadeur in Engeland, Jacob Malik, heeft zich een ware vredesengel getoond. Tijdens een rondgang over de terreinen van de Schotse industrietentoonstelling te Glasgow bemerkte de ambassadeur plotseling een nieuw type anti-tankkanon. Onmiddellijk wendde hij zich demonstratief af van het oorlogstuig en verklaarde: „Ik ben een man van vrede. Dat kanon wil ik niet zien".

De autoriteiten schrokken uiteraard wel even van dit vreedzame „incident" en boden de Russische ambassadeur ter schadeloosstelling een gedichtenbundel aan van Robert Burns. IJverig lezend in zijn vredesaanwinst verliet malik later de tentoonstelling.

Avonturen van PILOOT STORM

614 — Dekkers had een „flare" afgeschoten. In de vreemde poederwitte schittering zag piloot Storm millioenen regendruppels die in sluiers op hen neerstriemden.

Toen kwam er een opening en kon hij het deinende witte hoofd van de ongelukkige radio-telegrafist op ogenschijnlijk grote afstand onderscheiden. Zij peddelden uit alle macht, maar weg. „Vlug, trek de lijn aan en stap over in de andere boot!" riep Arend het meisje toe.

„Ik snij de lijn door!" En ik blijf in ieder geval bij je! Snij hem maar door!" „Bij elkaar blijven!" schreeuwde Dekkers, „Niet losmaken!"

„Vooruit dan Arend, snij dan los!" riep Sandra. Storm hakte fel langs het touw met zijn mes. Zij waren los.

Toen hij de riemen weer greep, schoot Dekkers een tweede flare af. Hij zag de andere boot snel wegglijden achter hem. Hij roeide pal tegen de loeiende wind in; iedere keer, dat hij de peddels uit het water haalde, werd hij teruggedreven.

De chaos der talen

Goed Engels is een fictie

Meer dan tweeduizend talen en ongeteld vele dialecten zijn het, die de volkeren der wereld van elkaar gescheiden houden, evengoed als Chinese muren dat zouden kunnen doen. Wat zou de Veiligheidsraad een gemoedelijk onderonsje kunnen zijn, als men daar een taal sprak, die elkeen verstond, in plaats van het gebruik van Engels, Chinees, Frans en Russisch, terwijl onaandoenlijke tolken de verschillende toespraken dan weer moeten vertalen.

Esperanto heeft meeste aanhang

En denkt u niet, dat het talenprobleem alleen bestaat tussen Engelsen en Fransen, tussen Nederlanders en Chinzen.... Er zijn veel onbegrijpelijker taalmuren aan te wijzen, waarvan de grootste wel is, die tussen Amerika en Engeland. Het was de sarcastische Bernard Shaw, die eens sprak over Engeland en de Verenigde Staten als van „twee volkeren, gescheiden door een gemeenschappelijke taal...."

Wat is Engels eigenlijk?

De man, die zijn Engelse diploma's voor conversatie en correspondentie in zijn zak heeft, moet niet denken, dat nu de gehele Engels-sprekende wereld voor hem openstaat. Noch in Australië, noch in de Verenigde Staten, noch in Canada kan hij met zijn correcte Engels terecht. Ian Hamilton, de bekende chef van de persdienst van het Australia-House in Londen, haalt met graagte een anecdote aan van een van zijn Australische vrienden, die voor het eerst Engeland bezocht. Gevraagd naar zijn bevindingen, antwoordde de Australiër hem: „Ik kan maar niet wennen aan dat rare Engels, dat de mensen hier spreken." Maar niemand met middelbaar Engels zou ook moeite hebben om de volgende zin te begrijpen: „Shove this spin down-south and mote down to the rubbity for a Fiddley's worth of bombo". De betekenis van die zin is: „Pak dat vijf-pondbiljet aan en loop naar het hotel om een fles wijn van een pond sterling te halen."

Het is begrijpelijk, dat een Engelsman dit niet begrijpt, ook al is het in Australië voor ieder begrijpelijk als normale conversatietaal. Al jarenlang bestaat er een Engels-Amerikaans woordenboek van vijfhonderd bladzijden. Dat het nodig is, zal iedereen beamen, die wel eens een Amerikaanse film heeft „gehoord". En het is heus niet de gangstertaal, die anders is; ook de normale conversatie in Amerika gebruikt vele woorden anders dan de Engelsman. Sok-ophouders heten in Amerika garters en bretelles heten er suspenders. De Engelsman noemt zijn sokophouders suspenders en zijn bretelles braces.

Moeilijker wordt het nog als Engelse woorden westelijk van de Atlantische Oceaan een andere betekenis hebben dan oostelijk daarvan. Een uitslaande brand op de eerste verdieping woedt in New York op de „second floor", maar in Engeland op de „first floor", want de Engelsman spreekt van parterre en ground-floor, waar de Amerikaan al van first floor spreekt.

Goed Engels is een fictie

Sidney Baker heeft een handwoordenboek van vierhonderd bladzijden geschreven vol met Australische uitdrukkingen en hij zegt er bij, dat het maar een keuze is. Wat is goed Engels dan eigenlijk wel? Toch zeker niet alleen het Engels, dat Oxford leert.

Baker zegt, dat goed Engels een fictie is, een wensdroom van letterkundigen, maar dat er evenmin goed Engels bestaat als goed Frans, goed Spaans of goed Portugees. De man uit Lissabon zal heus de man uit Rio de Janeiro niet direct vlot verstaan en het Spaans dat in Zuid-Amerika gesproken wordt, klinkt heel anders dan dat van de hoogvlakten der Guadalajara. Het is vrijwel onmogelijk om een taal te vinden, die ongeschonden over de gehele wereld hetzelfde gesproken wordt. Men bedenke hierbij slechts hoever Nederland en Zuidafrikaans uit elkaar zijn geraakt in de loop der eeuwen, hoewel men heus in de zeventiende eeuw aan de Kaap precies zo sprak als waar ook in Nederland.

Dit probleem heeft al eeuwenlang denkers en wereldhervormers beziggehouden. Het idee om een taal te hebben, welke overal ter wereld verstaan wordt, heeft millioenen aanhangers, maar helaas hangen zij niet allen dezelfde taal aan. Sommige van die talen zijn kunsttalen, gemaakt door idealisten, andere weer zijn handelstalen, ontstaan uit de harde noodzaak contact te hebben met inboorlingen.

Echte kunsttalen

De eerste geleerde, die op het nut van een wereldtaal wees, was waarschijnlijk Descartes; maar ook Comenius, Leibnitz, John Locke en Nietsche wezen al op het nut van een wereldtaal.

De eerste internationale taal, die vrij algemeen begrepen werd in kringen, die aan internationaal contact behoefte hadden, was Latijn. Erasmus, misschien de eerste Europeaan in moderne zin, kon met zijn volmaakte beheersing van het Latijn in heel Europa terecht en hij correspondeerde in die taal met geleerden uit dertien verschillende landen. Het is dan ook geen wonder, dat een van de eerste pogingen om tot een wereldtaal te geraken, die van de Engelse bisschop Wilkins, van het Latijn was afgeleid. De Hollander Samuel Borchert zocht het in 1692 in het Hebreeuws. Nadat de zeventiende en achttiende eeuw tal van warme discussies hadden gehoord over kunsttalen en wereldtalen, kwam in 1880 de eerste echte kunsttaal, het Volapuk, afgeleid van de Engelse woorden „world" en „speak" van de Duitser Martin Schleyer. Het was de eerste kunsttaal, die in enkele jaren tijds in Europa, Amerika en Oost-Azië vele aanhangers won. De Volapuk-beweging verliep ten slotte echter in het zand.

De kunsttaal Esperanto begon een trager propaganda dan het Volapuk.

De kunsttaal Esperanto begon een trager propaganda dan het Volapuk, maar uit het langzame begin groeide een echter wereldbeweging, zodat van alle kunsttalen het Esperanto heden ten dage de meeste aanhangers heeft.

Talenprobleem is accuut

Accuut is het probleem der talen altijd. Het Indische congres debatteerde onlangs drie dagen lang over de taal van India. De vierhonderd millioen Indiers spreken driehonderd talen en Hindi is heus niet in de meerderheid.

De Amerikaanse zakenman heeft geleerd, dat een soort Spaans-Amerikaans dé handelstaal voor Zuid-Amerika aan het worden is. China met zijn vele talen heeft dringend behoefte aan een eenheid van taal, die in alle provincies verstaan en begrepen wordt. Europa zelf is verscheurd door vele talen als geen ander deel van de wereld en alleen Noordwest-Europa, waar Denen, Noren en Zweden elkaar vrij goed kunnen verstaan zonder elkaars talen te kennen, vormt een uitzondering, want de verschillen tussen Italiaans, Frans en Spaans zijn even groot als tussen Engels, Nederlands en Duits. Het is dan ook geen wonder dat het Esperanto als grootste wereldtaal de meeste aanhangers heeft in Europa. Esperanto is de enige kunsttaal met een omvangrijke literatuur, niet alleen door duizenden in het Esperanto vertaalde werken van bekende schrijvers.

De grootste verdienste van het Esperanto is wel, dat het blijkbaar zo eenvoudig is, dat duizenden mensen met een geringe schoolopleiding in staat blijken die kunsttaal te leren.

Hoewel het Esperanto natuurlijk ook gebreken aankleven, is het succes van deze kunsttaal een bewijs voor haar levensvatbaarheid.

En of het nu Esperanto, Basic-English of een andere taal is, eens zal de mensheid zich onverwacht in het bezit gesteld zien van een taal, die het haar mogelijk maakt, zich op eenvoudige wijze verstaanbaar te maken, van Vuurland tot de Beringstraat en van Groenland tot aan Tasmanië.

Jaren geleden was de populaire burgemeester van New York, Jimmy Walker, de gast van zijn Parijse collega. Voor de verzamelde leden van de gemeenteraad hield Jimmy Walker een toespraak, die met ijzige stilte werd ontvangen. Een beleefd applausje besloot zijn rede en zeer teleurgesteld ging Jimmy Walker zitten. Toen stond een Fransman op, die met radde tong en brede gebaren een redevoering afstak, welke om de andere zin met daverend applaus werd afgebroken. Enigszins geïrriteerd wendde Jimmy Walker zich tot de Parijse burgervader en vroeg hem, wat die man wel vertelde, dat er zoveel toejuichingen waren. „Weet u dat niet?" vroeg de Parijzenaar verbaasd. „Mijn waarde vriend, hij vertaalt uw rede van zojuist in het Frans!"

Een jaar respijt

Nieuwe spelling uiterlijk per 1 Sept. 1955

Den Haag. — Uiterlijk 1 September 1955 zullen de nieuwe voorschriften voor de spelling van de Nederlandse taal in werking treden, aldus blijkt uit een thans verschenen Koninklijk Besluit. De Kroon zal nog bepalen op welke dag precies dat zal geschieden.

In Marokko hangt het zwaard van een burgeroorlog nog steeds boven de hoofden van politici, die in het brandpunt der Marokkaanse activiteiten staan. Grote tegenstellingen zijn ontstaan tussen de partij van Sultan, Mohammed Moulay Ben Arafa (rechts met baard), wiens aanhangers voornamelijk zijn te vinden onder de Berberstammen, welke hem op 20 Augustus van het vorige jaar aan de macht hebben geholpen en die der ex-sultan Sidi Mohammed Ben Youssef (links). De onlusten in het Franse Protectoraat hebben vooral hun aanleiding gevonden door de agitatie, welke door de intellectuele bevolkingsgroepen uit Fez en Casablanca wordt gevoerd. Tot nu toe zijn er tijdens relletjes en plunderingen in de steden doden en gewonden te betreuren.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

53

Hij ging naar voren en begon aan de zender van het toestel te prutsen, terwijl Hilton zich bezig hield met het controleren van de verwarmingsinstallatie en de luchtdruk-apparatuur van de cabine, de passagiers aan hun weinig vrolijke gedachten overlatend.

„Dat is me toch een mooie geschiedenis!" liet Gibson zich gaan, half boos en half vermaakt. „Ik ben veilig van de aarde op Mars geland — meer dan vijftig millioen kilometer — en zo gauw ik in zo'n armzalig vliegtuigje stap, moet me dit overkomen! Ik houd me voortaan uitsluitend aan wereldruimschepen."

Jimmy grinnikte. „We hebben nu wat te vertellen, als we thuis komen. Misschien kunnen we eens echt op een ontdekkingstocht uitgaan." Hij gluurde door de raampjes, waarbij hij een hand boven de ogen hield om het licht van de cabine af te schutten. Het omringende landschap lag nu geheel in het donker voor zover het niet door de lampen van het toestel verlicht werd.

„Er zijn overal om ons heen heuvels, naar het schijnt. We hebben geboft, dat we niet in duizend stukken geland zijn. Goeie hemel — daar is een rots aan deze kant — een paar meter verder en we zouden er tegenaan zijn gebotst!"

„Enig idee waar we zijn?" riep Gibson naar de piloot.

Deze ontactische opmerking kwam hem op een ijzige blik te staan.

„Ongeveer 120 oost en 20 noord. De storm kan ons niet zo heel ver uit de koers gedreven hebben."

„Dan zitten we ergens in de Aetheria" zei Gibson, zich over de kaarten buigend. „Ja — hier staat een heuvelachtige streek aangegeven. Erg uitvoerig zijn die aanwijzingen niet."

„Dit is de eerste keer dat hier ooit iemand landde — dat is de reden. Dit deel van Mars is nog nagenoeg onbekend. Het is zorgvuldig vanuit de lucht in kaart gebracht, maar dat is dan ook alles."

Gibson amuseerde zich met het gezicht van Jimmy, dat opklaarde bij dit nieuws. Er school ongetwijfeld iets opwindends in om in een gebied te zijn, waar nog nooit iemand geweest was.

„Ik gooi niet graag roet in het eten," merkte Hilton op met een stem, waaruit duidelijk bleek, dat het dit nu juist was, wat hij doen ging, „maar ik ben er lang niet zeker van, dat je in staat zal zijn om radio-contact met Phobos te krijgen, zelfs àls die opgaat."

„Wat?" riep de piloot. „Het toestel is in orde. — Ik heb het juist geprobeerd."

„Ja — maar heb je wel opgemerkt, waar we zijn? We kunnen Phobos zelfs niet zien! Die rotswand is pal zuidelijk van ons en belemmert het gezicht volledig. Dat betekent, dat ze niet in staat zullen zijn om onze micro-golfseinen op te vangen. Wat zelfs nog erger is: ze zullen niet in staat zijn om ons te vinden door hun telescopen."

Er viel een ontsteld stilzwijgen.

„Ja, maar wat moeten we dàn doen?" vroeg Gibson eindelijk. Hij had een afzichtelijk visioen van een voetreis over duizend kilometer naar Charontis, maar bande dit onmiddellijk weer uit zijn gedachten. Ze konden onmogelijk de voor die tocht benodigde zuurstof, proviand en uitrusting meesjouwen. En niemand kon onbeschermd op het oppervlak van Mars een nacht doorbrengen, zelfs niet hier, in de buurt van de evenaar.

„We zullen dan maar op een andere manier moeten zien te seinen," zei Hilton rustig. „Zo gauw het morgen wordt, gaan we die heuvels in en kijken eens rond. Tot dan stel ik voor om ons gemak te nemen." Hij geeuwde en rekte zich uit de cabine vullend van vloer tot zolder. „Er is niets om ons direct bezorgd over te maken. We hebben lucht voor verschillende dagen, en de batterijen leveren stroom genoeg om ons voor onbepaalde tijd warm te houden. Misschien zullen we wat honger gaan krijgen, wanneer we hier langer dan een week blijven, maar ik acht het hoogst onwaarschijnlijk, dat dit het geval zal zijn."

Bij zwijgende overeenkomst had Hilton de leiding genomen. Misschien was hij zich niet van het feit bewust, maar hij was nu de leider van de kleine groep. De piloot had zonder aarzelen zijn eigen gezag aan hem overgedragen.

„Phobos komt over een uur op, zei je?" vroeg Hilton.

„Ja."

„Wanneer bereikt hij de middaghoogte? Ik kan nooit onthouden, wat die krankzinnige, kleine maan van jullie allemaal voor gewoontes heeft"

„Hij komt in het westen op en gaat ongeveer vier uur later in het oosten onder."

„Dus dan hebben we hem in het zuiden zo omstreeks middernacht?"

„Juist. O hemel — dat betekent, dat we hem helemaal niet te zien krijgen. Phobos zal minstens voor een uur verduisterd blijven!"

„Wat een maan!" snoof Gibson verachtelijk, „Wanneer je ze 't meeste nodig hebt, krijg je het vervloekte ding nog niet eens te zien!"

„Dat hindert niet," zei Hilton rustig. „We zullen precies weten waar hij is, en het kan geen kwaad om dan de radio eens te proberen. Dat is alles, wat we vannacht kunnen proberen. Heeft iemand een stel kaarten? Neen? Wat zou je er dan van zeggen, Martin, om ons met een paar van je verhalen min of meer aangenaam bezig te houden?"

Het was een ondoordachte opmerking, maar Gibson nam onmiddellijk zijn kans waar.

„Geen haar op mijn hoofd die daar aan denkt" zei hij. „Jij bent de man, die iets te vertellen heeft."

Hilton verstrakte, en een ogenblik vroeg Gibson zich af, of hij hem misschien beledigd had. Hij wist, dat Hilton zelden sprak over de Saturnus-expeditie, maar deze gelegenheid was te mooi om voorbij te laten gaan. Die kans kwam nooit meer terug, en — wat voor alle grote avonturen geldt — het verhaal ervan zou de moraal van de „schipbreukelingen" ten goede komen. Misschien besefte Hilton dat ook, want nu ontspande zijn gezicht zich in een glimlach.

„Eindelijk heb je me dan toch, waar je me hebben wilde, is het niet, Martin? Goed, ik zal vertellen — maar onder één voorwaarde."

„En die is?"

„Geen stenografische notities, alsjeblieft!"

„Alsof ik dat van plan was!"

„En àls je er iets over schrijft, laat je me het eerst zien."

„Natuurlijk"

Dat was meer dan Gibson durfde hopen. Hij was nu niet direct van plan om over Hilton's avonturen te schrijven, maar het was prettig te weten dat hij het doen kon, wanneer hij dat wilde.

(Wordt vervolgd).

AMIGOE VAN DE JEUGD

De parels van Huen-Tchen

Waarschijnlijk weten jullie wel dat Chinezen hoofdzakelijk leven van rijst. Maar weten jullie ook, hoe ze aan die rijst zijn gekomen? De mensen zeggen, dat het hele verhaal een sprookje is. maar de oude Chinezen schudden hun hoofd over zoveel dwaasheid Zij weten wel beter.

Er was eens een Chinees prinsesje, dat heel weelderig was opgegroeid. Het had alles wat het kon begeren. En dat was heel wat. Huen-Tchen — zo heette het prinsesje — was in de ogen van alle Chinezen een benijdenswaardig kind. Toch was dat voor een deel maar schijn, ofschoon Huen-Tchen een heel goed hartje had. Ze deed wat ze kon om haar volk te helpen, maar ze kon niet alles. Het ergste kwam, toen een vreselijke watersnood al het vruchtbare land onderspoelde, de huizen verwoestte en veel mensenlevens vernietigde. Op die watersnood volgden honger en ellende, en niemand wist, hoe of waar men aan voldoende voedsel moest komen.

Het zou een mooie gelegenheid geweest zijn voor Huen-Tchen om te laten zien, dat ze werkelijk veel van haar volk hield, maar ze was ook een kleine ijdeltuit. Ze had kostbare, mooie parels, die haar tot het rijkste meisje van de hele wereld maakten, en met de prijs, die de parels konden opbrengen, zou ze heel wat ellende uit de wereld hebben kunnen helpen.

Maar dat kon Huen-Tchen niet over haar hartje krijgen. Afstand doen van het kostbaarste, dat ze bezat? Nee! Dat was te veel verlangd.

Zo gingen de Chinezen door met hongeren en sterven. Ze lagen op de velden en langs de wegen. Zelfs tot voor de prachtige poorten van het paleis van Huen-Tchen. Het prinsesje kon ze zien liggen uit haar raam. En Huen-Tchen treurde diep om het rampzalig lot van haar volk.

Toen, op een avond, verscheen er een stokoude Chinees voor de poorten van het paleis. Niemand dacht er aan hem tegen te houden of te vragen wat hij wenste. En zo trad Li-Tu-Fan, de grote wijze uit het Oosten, binnen in het paleis en boog zeer diep voor het kleine prinsesje.

Toen begon hij te spreken.

„Li-Tu-Fan heeft zijn woning verlaten, omdat de nood van zijn volk er hem toe dwong. Huen-

Tchen, de mooie lotusbloem van het Oosten, moet weten, dat de grashalmen van het veld minder talrijk zijn dan de zonen, die neervallen langs de straten en wegen van het land. Alleen Huen-Tchen zou kunnen helpen."

„Wat moet ik doen?" vroeg het prinsesje.

„Huen-Tchen heeft kostbare parels. Laat Huen-Tchen die parels tot gruis vermalen en aan elke arme iets van dat witte gruis geven, en de nood van China's kinderen zal verdwijnen met de snelheid van de wind."

„Mijn mooie parels tot gruis vermalen...."

Lang nadat de oude man was weggegaan, zat Huen-Tchen nog steeds in diep nadenken verzonken. Wanneer iemand haar leven had geëist, had ze niet dieper geschokt kunnen zijn. Dagen en dagen verliepen en de nood klom steeds hoger.

Toen kwam de dag, dat Huen-Tchen zich diep schaamde over haar zelfzucht en ijdelheid. En zuchtend gaf zij bevel, al haar parels tot gruis te vermalen.

„Hoort goed toe", sprak zij tot haar bedienden, „al deze parels moeten dadelijk verbrijzeld worden. En laat bekend maken, dat iedereen die armoede lijdt, naar mijn paleis moet komen en niet met lege handen zal weggaan."

En zo geschiedde.

Toen de parels fijngemalen waren, stond het Chinese volk in lange rijen voor de poorten van het paleis. En Li-Tu-Fan bracht het volk tot bij het prinsesje, dat aan elk kind van haar volk een gedeelte van het parelpoeder uitreikte. En toen allen voorzien waren, sprak Li-Tu-Fan als volgt tot de zijnen:

„Gaat nu allen heen en dankbaarheid vervulle uw harten, want het einde van alle ellende is nu nabij. Gaat en bezaai uw akkers en velden met het poeder dat gij in uw handen draagt. Strooi dit poeder uit naar alle windstreken en heb vertrouwen."

En de Chinezen verdwenen, de een na de ander, en ze deden zoals hun was aangeraden.

En waar het wite poeder in de grond was terecht gekomen, daar schoot het wortel. En uit die wortels schoten talrijke halmen, die korrels droegen, witgrijze, zoals het poeder was geweest.

Kort daarop oogstten de Chinezen een overvloedige hoeveelheid rijstkorrels en het duurde niet lang of alle honger en ellende waren weer uit het land verdwenen.

Huen-Tchen heeft Li-Tu-Fan nooit meer teruggezien maar zijn laatste woorden zijn diep in haar hartje blijven hangen toen hij sprak, voordat hij, als laatste van de velen, vertrok.

„Goud en edelstenen, zilver en parels, dat alles is stof en as vergeleken bij de gevoelens, die diep in ons hart wonen. Wat kan mooier zijn dan dankbaarheid en wat kan een mensenkind groter maken dan de overwinning die het behaalt op zichzelf en op zijn hoogmoed?"

Dat is de lijfspreuk geworden van de kleine Huen-Tchen

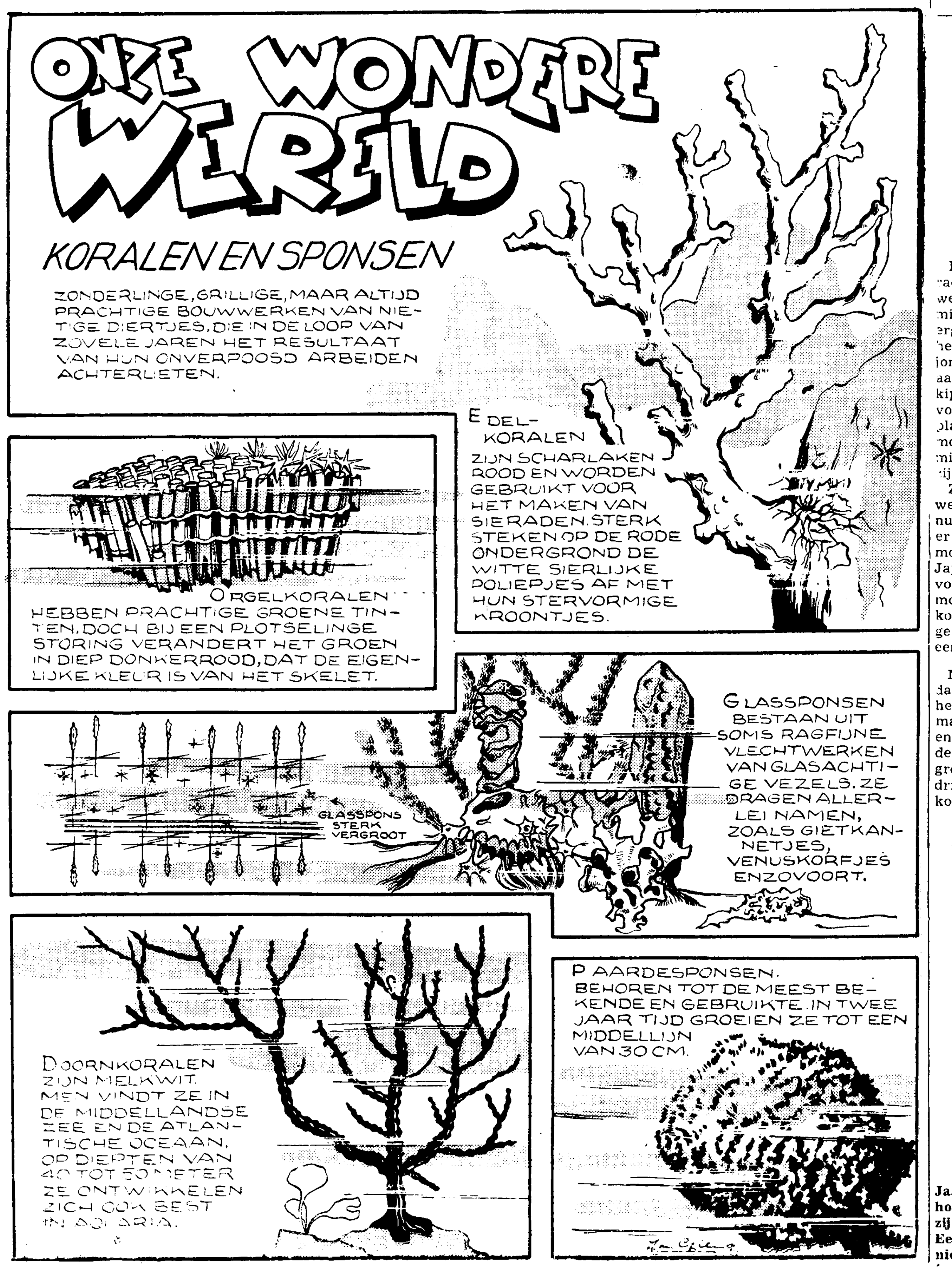
Mischien wordt ze ook de uwe.

DAISY

Hamid: DE DAPPERE

Sjeik Hamid, beschermer van de zwakken en vijand van de bozen, ziet, terwijl hij met zijn trouwe dienaar Pepi in de woestijn rijdt, dat een karavaan door Bedoeïnen wordt aangevallen. Dezen voeren alle kamelen op een na mee, en laten bij de beroofde koopman een zak met kostbare juwelen achter.

Liefde voor de dieren

Jaap houdt van boeren

Hij heet Jaap en woont hier op Curaçao. Jaap is veertien jaar en hij weet wel, wat hij wil worden, tenminste dat denkt hij nu. Hij wil zo erg graag gaan boeren. Maar dan in het groot. Hij is nu eigenlijk al een jong boertje, dat zul je wel merken aan de manier, waarop hij voor zijn kippen en eenden en duiven zorgt en voor het beetje maïs, dat hij mag planten in de tuin van zijn vader. Hij moet er wel voor zorgen, dat de familie er geen last van heeft want ze zijn met zijn zevenen bij Japie thuis.

Zijn vader en moeder vinden het wel goed, dat hij zijn vrije tijd zo nuttig besteedt, maar af en toe valt er toch wel eens een standje. Ook moet moeder wel eens bijspringen als Japie geen zakgeld meer heeft om voer voor zijn beesten te kopen. Hij moet nu leren hoe hij er mee rond komt en zo is het dan ook wel eens gebeurd, dat hij wat kuikens of jonge eendjes moest verkopen.

Naast het duiven- en eendenhok, dat hij helemaal alleen getimmerd heeft is een stukje grond met wat maïs. De hond ligt er naast te suffen en trekt zich niets aan van de andere dieren. Een kanarie in een heel grote mooie kooi heeft een nestje met drie eitjes en er is er al een uitgekomen. De duiven hebben nu ook al twee jongen. Het lijkt wel of ze allemaal tegelijk jongen krijgen. Wat een werk voor Jaap. Uren zit hij er bij en wacht tot de eiren uitkomen. Want hij weet precies wanneer dat zal zijn Nu heeft de eend ook 20 eieren gekregen. Een is verloren gegaan en er zijn al 17 jonge eendjes uitgekomen. Jaap wacht en wacht op de twee laatste eieren. Hij krijgt veel bezoek van de buurjongens, die komen vragen hoe het er mee staat. Hij kijkt erg benauwd. „Ik geloof, dat dit de eerste eieren waren. Ze zijn niet goed, want het duurt te lang."

Moeder eend wordt ook een beetje ongeduldig, want ze wil al gaan zwemmen in de teil met water, die Jaap in de grond heeft gemaakt. Voorzichtig neemt hij de eieren. In één zit een barst, dat zal dan nog wel uitkomen, maar het andere lijkt niet goed voor het kennersoog van Jaap. Hij maakt het maar open en inderdaad is het een slecht ei.

Nog drie uren zit Jaap naast zijn eenden en het laatste jong wil maar niet uitkomen. Nij begrijpt hij het. Hij neemt voorzichtig het ei en maakt de barst wat verder open. Het diertje zou gestikt zijn als Jaap het niet had geholpen. De schaal en het vliesje waren zó erg hard, dat het beestje geen kracht had het te doorbreken.

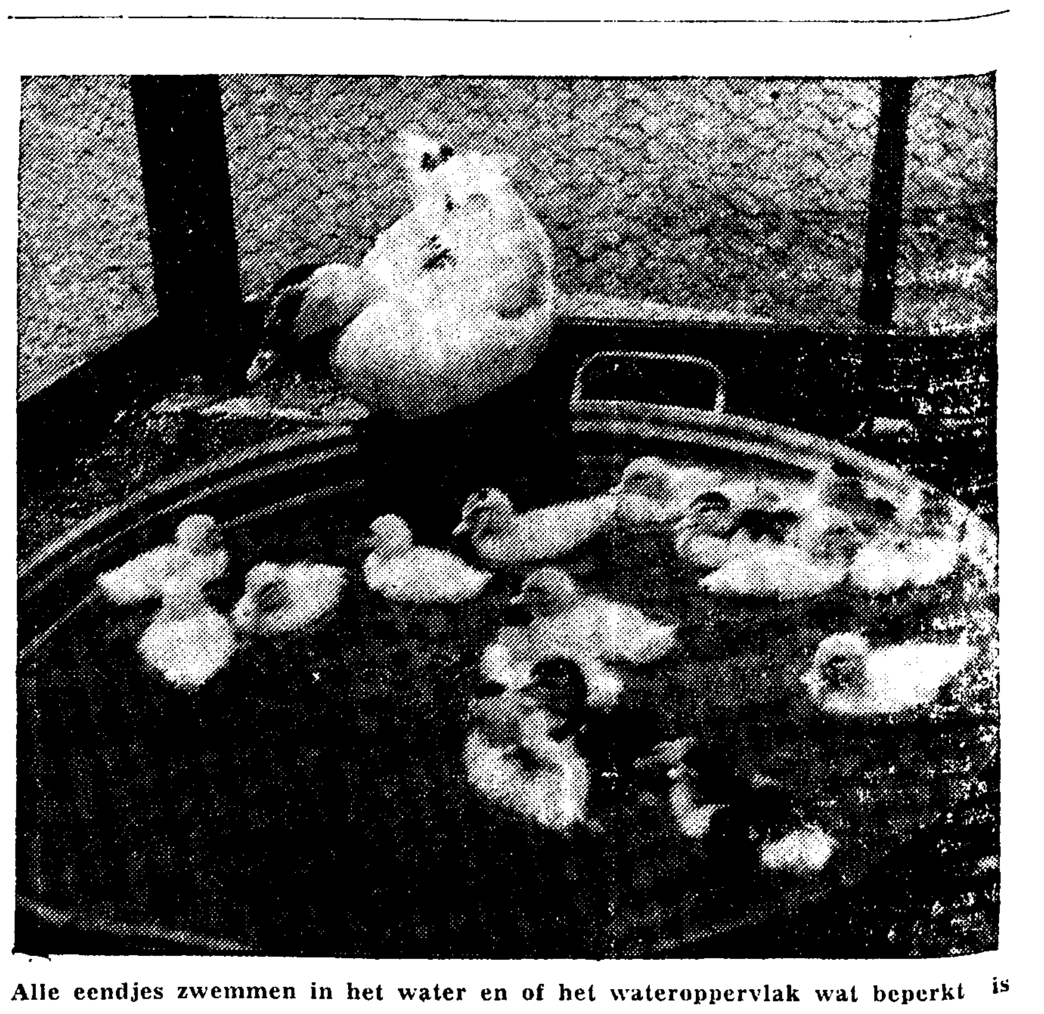
Eindelijk. De moeder eend neemt na een uur haar 18 kleintjes mee naar de teil. Kijk maar eens hoe ze oplet of haar kindertjes wel goed zwemmen.

Nu is het weer wachten voor Jaap tot de maiskolven rijp zijn en de parkieten, het suikerdiefje, en de poes ook hun kleintjes krijgen.

Veel succes, Jaap!

Jaap weet wat hij worden wil. Hij houdt van het leven in de natuur en zijn hartewens is eens boer te worden. Een mooi beroep, vinden jullie ook niet?

Alle eendjes zwemmen in het water en of het wateroppervlak wat beperkt is door de teil, het hindert niet, de eendjes hebben lol.

„De Tijd" op een dwaalspoor?

Surinaamse politicus overgehaald voor N.V.P. te spreken

NVP kan slechts met steun van coalitie regeren

In Uw blad van gisteren, 14 September, nam U op een in het Surinaamse ochtendblad „De Tijd" onder de titel „Surinamers in de Antilliaanse politiek" verschenen artikel, hetwelk U via het A.N.P. bereikte. Reeds bij eerste oogopslag moet het de lezer duidelijk zijn geweest, dat dit artikel ongetwijfeld geïnspireerd moet zijn door het kleine groepje Surinaamse „intellectuelen", dat volgens het bewuste artikel de Nationale Volks Partij aanhangt, zodat op grond hiervan het gehele artikel eerder beschouwd moet worden als een poging van gemelde partij om via deze „intellectuelen" in de „Tijd" de zaak der N.V.P. te dienen, aldus schrijft ons het Bestuur van de S.P.K.S.

S.P.K.S. neemt stelling tegen „Tijd"-artikel

Dat een bepaalde Antilliaanse politicus tijdens de Ronde Tafel Conferentie te Den Haag met een bepaalde Surinaamse politicus over deze aangelegenheid gesproken heeft, is ons ook bekend geweest, doch deze bespreking had er meer van de bewuste Surinaamse politicus over te halen de Surinamers op Curaçao te bewegen hun reeds jaren bestaande politieke overtuiging in de Democratische Partij te doen wijzigen ten gunste van de Nationale Volks Partij. Deze Surinaamse politicus werd zelfs voorgesteld (met betaling van de daaraan verbonden onkosten) om tijdens de verkiezingscampagne in de Antillen zich naar Curaçao te begeven teneinde onder de Surinamers propaganda te maken ten behoeve der N.V.P., een voorstel, dat natuurlijk — gezien de gevolgen van zulk een dwaze onderneming — door de Surinaamse politicus direct werd afgewezen. Dezelfde Antilliaanse politicus nodigde meer bedoelde Surinaamse politicus tijdens diens verblijf op Curaçao ter gelegenheid van de vergadering der „Kleine Commissie" uit om voor het forum der Nationale Volks Partij „tot het Curaçaose volk" te komen spreken, hetgeen eveneens werd geweigerd door de Surinaamse politicus.

Hieruit blijkt overduidelijk, dat het bij de bedoelde Antilliaanse politicus niet zo zeer gaat om het feit, dat de Surinamers „en bloc" hun stem op een Antilliaanse partij uitbrengen, dan wel het feit, dat deze partij niet is de partij van de Antilliaanse politicus, met name de Nationale Volks Partij. Voor deze Antilliaanse politicus zijn begrijpelijk de druiven erg zuur.

Dat de Surinamers deelnemen aan acties gericht tegen de Antilliaanse regering, is een grove onwaarheid. De Surinamers — evenals trouwens de andere Nederlandse bevolkingsgroepen in de Nederlandse Antillen — brengen hun stem uit op die partij, waarin zij vertrouwen stellen en die in het verleden getoond heeft zich voor de belangen van de Surinamers te interesseren. En tot nog toe heeft de meerderheid der Surinamers op grond van genoemde overwegingen hun vertrouwen in de Democratische Partij gesteld. Hun dat te verwijten, is niet alleen belachelijk, doch ook ondemocratisch, aangezien zij uit eigen overtuiging handelen.

Wij vragen ons af of de door de „Tijd" bedoelde Antilliaanse politicus dezelfde toon zou aanslaan, wanneer het niet de D.P., doch de N.V.P. was, die de stemmen van de meerderheid der Surinamers had verkregen. In het verleden is de N.V.P. toch ook gekomen met Surinaamse candidaten, en werd er toch ook propaganda gemaakt onder de Surinamers om op de NVP te stemmen. Zelfs gaf de NVP een blad „De Schakel" uit, speciaal voor de Surinamers.

Dat al deze pogingen mislukt zijn, is te danken aan het feit, dat de Surinamer niet zo licht af te brengen is van een eenmaal door hem beleden politieke overtuiging. In dit verband doet het ons goed te lezen, dat ook de „Tijd" erkent, dat de Democratische Partij zich het meest opwerpt voor de Surinaamse belangen. In haar programma heeft de D.P., zoals bekend, zelfs enkele programmapunten opgenomen, die ten doel hebben de toelating en uiteenzetting van Surinamers op een meer soepeler en democratische wijze te regelen.

. . . . .

Welk Surinaamse „intellectuelen" de N.V.P. aanhangen, zegt de „Tijd" niet. Behoren hiertoe wellicht een medicus, een apotheker en een onderwijzer? Als dit al het intellect is, dat volgens „De Tijd" onder de Surinamers op Curaçao aanwezig is, dan moeten wij zeggen, dat het artikel van „De Tijd" voor vele Surinamers een belediging inhoudt. Een gedeelte van het artikel is ontleend aan verklaringen van deze N.V.P. „intellectuelen" en het spreekt natuurlijk vanzelf, dat zij alles in het werk zullen stellen om hun ideeën en doelstellingen te propageren, zij het langs een minder gebruikelijke wijze, een Surinaamse courant. Buitendien is het motief van deze „intellectuelen" waarom zij de NVP aanhangen, niet alleen opportunistisch, doch ook naïef. Volgens „De Tijd" hangen zij de NVP aan, omdat de NVP als regeringspartij beter in staat is iets voor de Surinamer te doen. Zij is opportunistisch, omdat men toch moeilijk uit kan gaan van het principe, dat men slechts die partij steunt, die als Regeringspartij uitkomt, terwijl het motief naïef aandoet, omdat het toch duidelijk moet zijn, dat de N.V.P. niet ten eeuwige dage zal behoren tot de Regeringspartij — althans de belangrijkste regeringspartij.

Ook de twijfel of de D.P. ooit de Antilliaanse regering zal beheersen, komt ons erg belachelijk voor. Immers, de NVP zelf heeft nimmer de Antilliaanse regering beheerst. Zij kon slechts optreden, dank zij een coalitie met de AVP, COP en KVP. Hoe zwak deze coalitie is geweest, is ons gebleken uit het feit, dat verschillende coalitionerende partijen en groeperingen de een na de andere de coalitie hebben vaarwel gezegd, zo zelfs dat de huidige Regering in de Staten geen meerderheid heeft.

Neen, het komt ons voor, dat de „Tijd" zich liever niet had gewaagd aan een bespreking van de vraag of de op Curaçao wonende Surinamers al of niet aan het politieke leven dienen deel te nemen, en vooral niet, daar de redactie van „De Tijd" zich jammerlijk heeft laten leiden door beweringen en prognosen, die afkomstig zijn van groeperingen gelieerd aan de Nationale Volks Partij.

Hierdoor is „De Tijd" op een dwaalspoor geraakt, waarmede haar nieuwsvoorziening over de Surinamers op Curaçao zeker niet gebaat is, aldus het Bestuur van de S.P.K.S.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De patrouilles van de mobiele politie hebben gisteren in totaal zes verbaaltjes uitgeschreven en drie personen gewaarschuwd. Er zijn zes assistenties verleend.

OPGESCHOTEN JONGEN

Een bewoonster van een perceel op de Warawaraweg verzocht gisteravond assistentie van de politie voor een opgeschoten jongen. Deze reed op een fiets steeds voor haar huis heen en weer en bleef af en toe voor huis stilstaan. Aangezien haar echtgenoot voor een maand in het buitenland vertoeft, riep zij de hulp van de politie in. Deze zocht de omgeving af maar vond niemand.

9-JARIGE STENENGOOIER

Een vrouw op Buena Vista had last van enkele buurkinderen, die met stenen gooiden. Een door de Mobiele Brigade ingesteld onderzoek wees uit, dat inderdaad een buurjongen van negen jaar met stenen had gegooid.

HERHAALDE BEDREIGING

Bij buren op de Trompetbolemweg rende een dienstmeisje het huis binnen. Zij verzocht assistentie, want een man had haar met een mes bedreigd. De politie arriveerde en trof inderdaad een man aan in de omgeving. De man is overgegeven aan de recherche.

Gecompliceerde aanrijding

Willemstad. — Op de Stoppelweg botsten gisteren een dumtruck en een personenauto tegen elkaar op.

Er was een flinke materiele schade. De aanrijding bleek nogal gecompliceerd, waarschijnlijk is de oorzaak, dat beide bestuurders niet opletten.

Verleent geen voorrang

Willemstad. — Op het Julianaplein was er gisteren weer een aanrijding. Gelukkig geen ernstige schade. De oorzaak van de aanrijding ligt in het feit, dat een van de bestuurders van de twee bij de aanrijding betrokken auto's geen voorrang aan rechts verleende.

Afstand beter schatten, chauffeuse

Willemstad. — Op Berg Altena reed een bestuurster van een personenauto hiermede te dicht langs een stilstaande autobus. Zij veroorzaakte een aanrijding. De schade was gelukkig gering.

Hoepla, daar gaat de pickup

Willemstad. — „Het zal je maar gebeuren", zullen velen gisteren gedacht hebben die langs de Bakkerstraat kwamen en daar een pickup in een vreemde toestand zagen. De pickup namelijk was door het wegdek gezakt, Het wegdek bleek boven een riolering veel te zwak te zijn. De Bakkerstraat werd voor het rijverkeer afgesloten en men waarschuwde de Wegenbouw, die direcht ter plaatse kwam. Met mankracht is de pickup uit het gat gehaald.

Het weer

Max. temp. 32.4 C. (90.3 F.); Min. temp. 27.2 C. (81.0); Gem. 29.1 C. (84.3 F.); Max. wind 20, Min. wind 10, Gem. 14 knopen. Vochtigheid 74%. Neerslag geen. Licht bew. 10, Bewolkt 10, Zw. bew. 4 uren.

Jubileum wedstrijden van de Robben

Willemstad. — Zoals reeds eerder gemeld, besluit de Zwemvereniging „De Robben" haar feestelijkheden ter gelegenheid van het eerste lustrum met Jubileum-wedstrijden in het Rifbad op Donderdag 16 September des avonds om 20 uur.

Dat hier grote belangstelling voor bestaat bewijst het feit, dat Asiento voor de verschillende nummers met 44 deelnemers inschreef, terwijl de Robben zelf met 35 inschrijvingen niet achter blijft. Helaas gaven zich van de Marine maar 7 deelnemers op, doordat velen van hen met verlof zijn.

Niettemin kan er een spannende strijd op de zwemnummers verwacht worden, vooral op de 50-meter, op welke afstand de jeugd met school- en vrije slag tegen elkaar uitkomt en waarvoor zoveel belangstelling bestaat, dat op elk nummer 2 series verzwommen moeten worden.

Er zijn echter ook wijzigingen in het programma gekomen, en zo is het schoonspringen van de 2-meter gewijzigd in sprongen van de 1-meter plank.

Tot slot van de avond natuurlijk de traditionele ontmoetingen tussen poloploegen van Asiento en Robben, welke bestaan uit een dames- en herenwedstrijd.

Wilt U van een spannende sportavond genieten, vergeet dan niet deze Jubileum-wedstrijden van de Robben bij te wonen.

Zie verder de advertentie elders in dit blad.

Sonny Leon in training

De bekende kampioen bokser van Venezuela Sonny León is in de Monte Carmelo Square Garden in training gegaan.. Elke dag van vijf tot half zeven uur kan men de bokser zien trainen in bedoelde boksgelegenheid. Het publiek kan voor 0.25 cts. per persoon deze trainingen bijwonen. De opbrengst komt ten goede van het Gebrekkige Kind.

Aanklacht tegen beroepsvoetballer

(Van onze correspondent in Oost-Nederland)

De economische recherche van de Enschedese politie is voornemens een proces-verbaal op te maken tegen de oud-doelman van Enschedese Boys, M. Kosters, wegens overtreding van de Arbeidswet. Volgens de bepalingen van deze wet mag iemand, die langer dan twaalf uur in een bepaalde fabriek of werkplaats werkzaam is, niet elders werkzaam zijn. Ook mag hij niet langer dan 8 en een half uur per dag of 48 uur in totaal per week of op werkdagen tussen achttien uur 's avonds en de andere ochtend zeven uur of op Zaterdagmiddagen na dertien uur werkzaam zijn. Tenzij de betrokkene van deze bepalingen ontheffing heeft aangevraagd en verkregen van het Districtshoofd der Arbeidsinspectie of de betrokken minister. Welnu, M. Kosters is gedurende een volle werkweek werkzaam in de textielfabriek der N.V. Rigtersbleek en bezit bedoelde ontheffing niet. Op grond hiervan is de Enschedese economische recherche van oordeel, dat de betrokken semi-prof. de Arbeidswet overtreedt. Thans wordt nog terdege uitgezocht of dit oordeel juridisch ook steekhoudend is. Eventueel wil men een proefproces uitlokken. Mocht de oud-doelman van Enschedese Boys, die thans contractueel aan de NV Twentse Profs is verbonden, in het ongelijk gesteld worden, dan zal dit ongetwijfeld ook consequenties meebrengen voor voor de overige NBVB-spelers.

Zwemkampioene thuis

Geertje Willema gehuldigd

Hilversum. — De burgemeester van Hilversum, de burgerij en haar club, HZC, hebben Geertje Wielema een hartelijke thuiskomst bereid toen zij met enkele uren vertraging in Hilversum arriveerde. Op het station blies de kapel van het marine-opleidingskamp een vrolijke mars toen de trein binnenreed. Er waren bloemen, handdrukken en gejuich en vervolgens ging de feestelijke stoet door de straten van Hilversum.

Bij het clubgebouw van HZC droegen kleine aspiranten nogeens bloemen aan voor Geertje Wieleman en Joke de Korte. Het hoogtepunt vormde de officiële ontvangst op het gemeentehuis waar burgemeester J. J. G. Boot de zwemsters begroette en Geertje een tuil anjers aanbood. „Je hebt onze kleuren weer eens fier hooggehouden.

Wij zijn trots op je en hopen op nog veel meer successen waarbij je dezelfde eenvoudige en prettige Geertje moet blijven", aldus de burgemeester. Hoewel de Europese kampioene wars is van officieel vertoon drufde ze toch een dankwoord voor de microfoon te spreken. „Ik hoop dat ik er in Melbourne nog bij mag zijn want ik hoop op revanche van Helsinki", aldus Geertje Wielema.

Romp van Triton geborgen

Shannon. — Gisteren is het belangrijkste deel van de romp van de „Triton" geborgen, alsmede de vleugels en twee van de vier motoren. De resten worden bewaakt. De vrachtruimte is inmiddels geopend en onderzocht. Gisteren was de cockpit reeds onderzocht.

Men hoopt vandaag de staart en de beide resterende motoren te bergen zodat dan alle delen van het wrak ter beschikking zijn voor het onderzoek naar de oorzaak van het ongeluk.

Krupp geinteresseerd in Canadees staal

Cleveland. — De Amerikaanse bankier C. Eaton heeft bekendgemaakt, dat het Krupp-concern belangstelling heeft voor de ontginning van de ijzerertsreserves, die onlangs bij de Ungava-baai in het Noorden van de Canadese provincie Quebec zijn ontdekt. De bankier is voornemens de ontginning te financieren, wanneer hij er in slaagt een langlopende overeenkomst te sluiten met Duitse staalfabrieken. Het in ontginnen brengen van de reserves zal naar raming ongeveer honderd millioen dollar kosten.

Professor vangt een giraffe

En ontdekt uitlaatkleppen in de bloedvaten

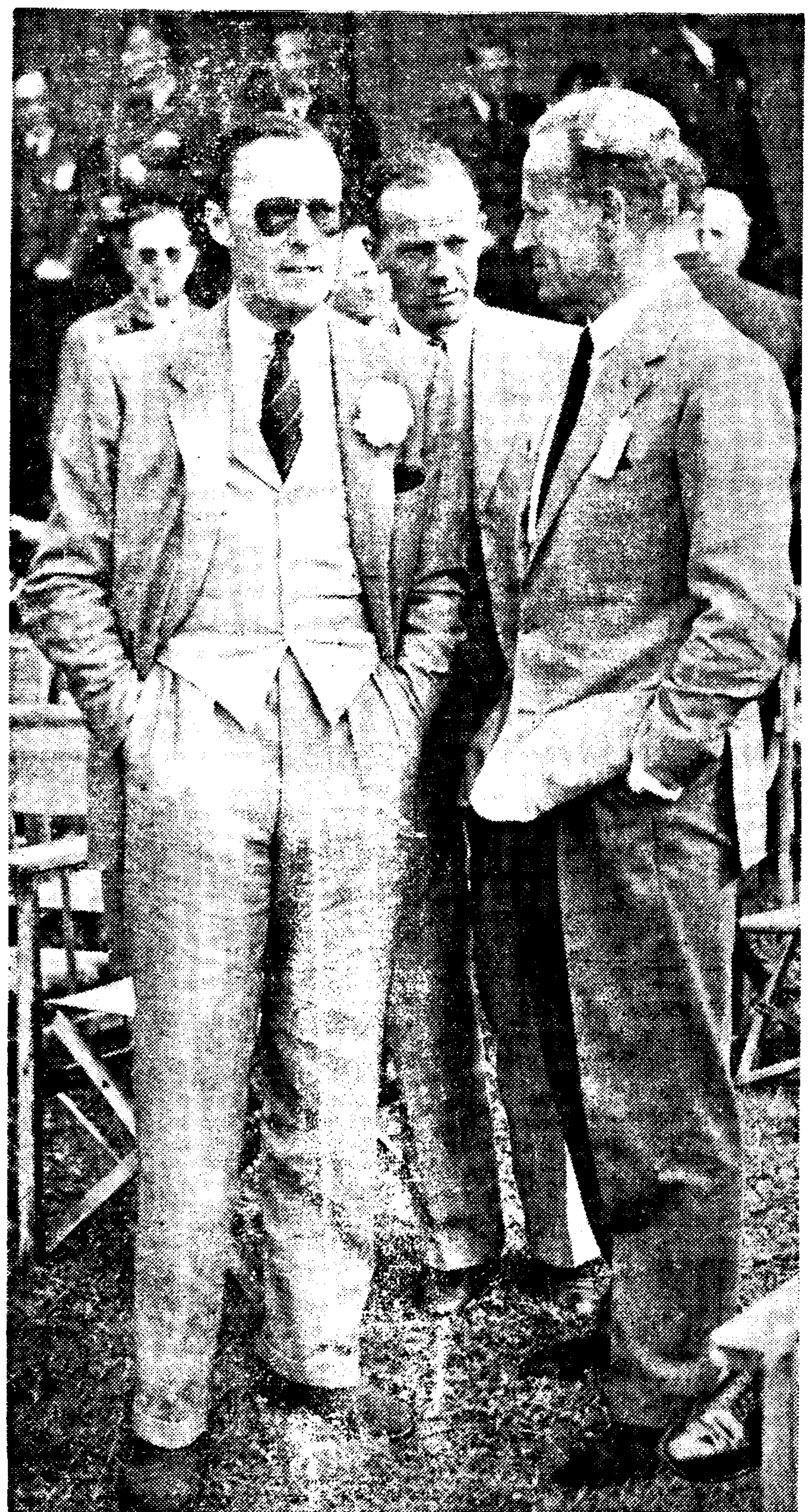
Kaapstad. — Prof Goetz van de Universiteit van Kaapstad heeft moedig volgehouden bij zijn pogingen een giraffe te vangen om na te gaan hoe het komt dat het dier ondanks de grote hoogte waarop zich zijn kop bevindt, geen last krijgt van te snelle drukverandering op de bloedvaten als het zijn kop optilt of omlaag richt.

Het lag aanvangelijk in de bedoeling pijlen op het dier af te schieten met een verdovend middel zodat men geen moeite zou hebben het beest te grijpen. Het bleek echter spoedig, dat de huid van de giraffe te dik is en dat een pijl daarop krom buigt. Daarom werd overgegaan tot het gebruik van kogels met het zelfde verdovende middel. Dat ging beter en toen een giraffe bedwelmd was kon men hem rustig omgeven met palen en een afrastering.

Hierop werd een buis langs een slagader in de hersens aangebracht en de bloeddruk gemeten.

Daarbij kwam vast te staan dat de giraffes een soort uitlaatkleppen in hun slagaders hebben, waardoor de bloeddruk naar de hersenen steeds op een zelfde peil wordt gehouden. Prof. Goetz noemde dat een bewonderenswaardige en verrassende ontdekking en hij houdt vol, dat het misschien een nieuw licht zal werpen op de ongemakken die straaljager-piloten bij duikvluchten ondervinden. Zij raken soms tijdelijk bewusteloos tengevolge van te sterke druk op de bloedvaten.

De Prins op Farnborough

Prins Bernhard in geanimeerd gesprek met zijn piloot, de bekende invlieger van Fokker, Gerben Sonderman, op het vliegveld Farnborough, waar de Vereniging van Britse Vliegtuigfabrikanten onlangs weer zijn jaarlijkse luchtvaarttentoonstelling hield. Achter hem, eveneens in burger, luitenant-kolonel L. C. Geertsema, de adjudant van de Prins.

OP NAAR GREVENBICHT!

Twaalfhonderd vrijgezellen uit tien landen bijeen

Rede van mr. Elias

(Van onze correspondent in Zuid-Nederland)

Sinds de gemeentesecretaris van het aardige Limburgse dorp Grevenbicht, de heer G. Greijn 't initiatief heeft genomen om een vrijgezellencongres te houden, is de vrijheid van de vrijgezel aanmerkelijk beknot. Grevenbicht bepaalt immers, waar en wanneer „de vrijgezellen aller landen" hun vacantie nemen. Een vrijheidsbeknotting, welke de vrijgezellen overigens verre van onplezierig vinden, erop uit als zij zijn om 17 September in Grevenbicht present te zijn. Meer dan twaalfhonderd vrijgezellen uit tien Europese landen bereiden momenteel hun Grevenbichtse vacantie voor. In Engeland, Frankrijk, Zweden, Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk en België slaan tal van vrijgezellen de kaart van Limburg breed uit om de kortste weg naar Grevenbicht uit te stippelen, waar de bevolking, bestaande uit 2600 personen, mankracht te kort komt om alles zó te organiseren, dat de congressisten er hun vijfdaagse vacantie welbesteed zullen vinden.

Het respectabele aantal van 26 cafétjes, (één op honderd Grevenbichtenaren) wordt aanmerkelijk uitgebreid, zodat minstens elk particulier huis voor deze gelegenheid als eet-, drink- of slaaphuis kan dienst doen om de vrijgezellengasten naar behoren te ontvangen. Bovendien bouwt Grevenbicht een tweetal enorme tenten, één bedoeld als feesttent en één als congreszaal. Beide ruimten zullen in gelijke mate dienstbaar worden gemaakt aan het tweeledige doel van het congres: de vrijgezellen aller landen van 23 tot 80 jaar gelegenheid te bieden de problemen van de ongehuwde staat te bespreken, maar ook om samen de vrijgezelligheid naar hartelust te beleven. Van een huwelijksmarkt of een verheerlijking van de vrijgezellenstaat is in Grevenbicht geen sprake.

De eerste doelstelling, het serieuze congres wordt gediend door spreekbeurten, welke Zaterdag 18, Zondag 19, Maandag 20 en Dinsdag 21 September worden gegeven en door sectievergaderingen. Als sprekers zullen o.a. optreden de heer G. Greijn, mej. Mary Pos (over: „Wat zou de wereld zijn zonder vrijgezellen?"), mr. Elias („Vrijgezel en vrijgezelligheid") en Bernard Verhoeven („De vrijgezel, een levensstaat of een noodlot?").

Is dit deel van het Grevenbichtse congres uitsluitend en alleen bestemd voor de Congressisten, die een gewaarmerkt bewijs van hun vrijgezellenschap, af te geven door de geestelijke of wereldlijke overheid, kunnen overleggen, van de vrijgezelligheid kan iedereen genieten. Er zijn feestavonden, soirées dansantes, traditioneel ganstrekken te paard, de symbolische optocht in het teken van de vrijgezel (Zondag 19 September), koningsschieten door vrijgezellen en vrijgezellinnen, modeshow en slotcramignondans met verbranding der vrijgezellenpoppen.

Uniek is het archief van 's werelds grootste vrijgezel G. Greijn, dat allerkostelijkste brieven en documenten bevat. Van een dankbare Engelse weduwe uit Hull, die vanwege haar gehuwd geweest zijn niet aan het congres kon deelnemen, maar desalniettemin van de allesbegrijpende vrijgezel uit Grevenbicht het adres kreeg van een teleurgestelde weduwnaar uit het Engelse dorp Ruislip. Een en ander resulteerde tenslotte in een feestelijke trouwpartij van deze congresminnende weduwe en weduwnaar. Stellig om eenzelfde resultaat zond een gehuwde Rotterdammer, in 1953 nog vrijgezel, een fraai edelsmeedwerkje voorstellend een Noord-Limburgs boerinnetje, om hiermee de heer Greijn te bedanken voor het genomen initiatief.

Van geheel andere aard is het schriftelijke verzoek van een Belgische pater, die gaarne in Grevenbicht het brochuurtje „Elf kinderen. Goddank" zou willen verspreiden.

Rassenstrijd in Amerikaanse scholen

Nieuw schooljaar is luidruchtig ingezet

Washington. — De aanvang van het nieuwe schooljaar in de Verenigde Staten gaat niet zonder moeilijkheden gepaard. Ouders en leerlingen bereidden protestvergaderingen voor en in een staat werd gedreigd alle openbare scholen op te heffen om de scheiding der rassen in stand te houden. De eerste dag der niet-segregatie op de openbare scholen kenmerkte zich door optochten door blanke studenten en stakingen in enkele staten. Maar in de hoofdstad van het land openden de scholen het nieuwe schooljaar zonder incident. Kleurling- en blanke studenten namen broederlijk naast elkander plaats op de banken en kregen les van kleurling- en blanke leraren.

Verschillende scholen, die voorheen alleen blanke leerlingen toelieten, openden dit trimester met kleurling-leerlingen in de meerderheid. In Sulphur Springs in West-Virginia echter trokken 300 van de 440 ingeschreven blanke leerlingen van de middelbare school door de straten met spandoeken, waarop de bestendiging der rassenscheiding werd bepleit. Op de doeken stond o.a. geschreven: „Wij willen geen kleurlingen op onze school." De schoolautoriteiten spraken met 200 ouders, die protesteerden tegen de overbrenging van 23 kleurling-leerlingen naar de vroeger alleen voor blanken bestemde school. In het plaatsje Rupert in hetzelfde district gingen ongeveer van de 8 à 9 honderd leerlingen in staking wegens de toelating van 14 kleurlingen tot hun school.

Vertegenwoordigers van een dertigtal ouder- en lerarenverenigingen in Zuid-Maryland hebben een vergadering bijeengeroepen om te beraadslagen over de vorming van een groepering om de rassenscheiding op de scholen van Maryland te handhaven. Gouverneur Thomas Stanley van Virginia deelde intussen de onderwijscommissie van het wetgevend orgaan mede nog steeds van plan te zijn alle wettige middelen tot zijn beschikking aan te wenden om de segregatie in ere te houden. In Mississippi keurde de grondwetscommissie van de Senaat van de staat een amendement op de grondwet toe, waarbij de wetgevende raad wordt gemachtigd in de strijd voor de handhaving der rassenscheiding zo nodig de openbare scholen op te heffen. Het amendement is reeds door het Lagerhuis goedgekeurd en zal vermoedelijk vandaag in het Hogerhuis worden behandeld.

Ondanks deze drukte werd in één klein plaatsje in Arkansas, een der staten van de vroegere Confederatie, in alle stilte en bijkans onopgemerkt een streep gehaald door de segregatie. Te Charleston, dat 968 zielen telt, werden drie weken geleden elf kleurling-leerlingen tot de „blanke" school toegelaten. De directeur van de school zeide: „Ik liet het aan de belastingbetalers over. Het was een kwestie van zuinigheid. Indien de integratie niet werd doorgevoerd, zouden wij een hele boel geld moeten hebben uitgegeven voor kleurling-scholen."

Inmiddels hebben woedende ouders en stakende blanke schoolkinderen in White Sulphur Springs in de Amerikaanse staat West-Virginia de beeindiging van opheffing der rassenscheiding op openbare scholen in Greenbrier Country veroorzaakt. Vijf dagen geleden was de scheiding van blanke en Neger-kinderen op de openbare scholen in dit district opgeheven. De politie moest vandaag 25 Negerkinderen in bescherming nemen na een bijeenkomst van 600 ouders, waarop werd gedreigd met de mishandeling van de Neger-leerlingen van een middelbare school in White Sulpher Springs. Na deze protestvergadering gaf de schoolopziener opdracht terug te keren tot het stelsel van afzonderlijke scholen voor blanken en Negers.

In Mei jl. bepaalde het Amerikaanse opperste gerechtshof, dat de rassenscheiding op openbare scholen in strijd met de Grondwet is.

Tijdens voedseltentoonstelling

Britten eten Russische stand leeg

Londen. Tal van eetgrage Engelsen hebben een ernstige aanslag gepleegd op de voorraden van het Russische Paviljoen op de Britse Voedseltentoonstelling. De Russen hadden de andere paviljoens volkomen willen overschaduwen en lieten de Engelse bezoekers gratis proeven van de kaviaar en andere Russische lekkernijen.

De Russen zijn er in geslaagd de natuurlijke gereserveerdheid van de Engelsman te doorbreken. Een keur van zoetigheden en tal van kostelijke vissoorten waren in grote hoeveelheden naar Londen overgebracht om de Engelsen eens te laten zien wat de Sovjet Unie zoal aan delicatessen oplevert. Aanvankelijk waren de Engelsen wat terughoudend, maar na een Russische aanmoediging begon er een, later meerderen en tenslotte zeer velen van de voorraad kaviaar te snoepen. Gelukkig had er niemand een kurketrekker bij zich om de Krim-wijnen eens te keuren. Vandaag hangen er bordjes met „Niet aanraken" op de tentoongestelde lekkernijen.

Arabische Liga bespreekt Nieuw Guinea

Cairo. — De politieke commissie van de Arabische Liga, die in Caïro bijeen is, heeft de kwestie Nieuw-Guinea op haar agenda geplaatst. Voorts zal worden gesproken over het overbrengen van 1200 Palestijnse vluchtelingen naar Libye en over de gebeurtenissen in Frans Noord-Afrika.

31 bandieten gedood bij treffen op Sumatra

Sumatra. — Tijdens een gevecht ten Oosten van Bumiaju in Midden-Sumatra tussen een bende, bestaande uit 150 man en een compagnie van de „Banteng Raiders", werden 31 bendeleden gedood en 2 gevangen genomen. Aan de zijde van het leger sneuvelde één man.

Rusland leidt in F.I.D.E. schaaktournooi

Amsterdam. — De uitslagen van de afgebroken partijen in het F.I.D.E.-landenschaaktournooi luiden:

Winnarsgroep eerste ronde: Hongarije — Argentinië 2—2

Tweede ronde: Groot-Brittannië — Rusland ½—3½; Israël — IJsland 2½—1½.

Kwalifictaiegroep tweede ronde: Finland — Ierland 4—0; Oostenrijk — Denemarken 2—1 (voorlopig); Griekenland — België 2—2; Zwitserland — Italië 3—1; Noorwegen — Saargebied 3—1; Canada — Frankrijk 3½—½.

Stand in de finalegroep na de tweede ronde; 1. Rusland met 7 punten; 2. en 3. Israel en Joegoslavië met elk 5½ punt; 4. Argentinie met 5 punten; 5 Nederland met 4½ punt; 6 en 7. Tsjechoslowakije en Hongarije met 4 punten.

Het klassement in de kwalificatiegroep na de tweede ronde luidt: 1. Canada met 7 punten; 2. en 3. Noorwegen en Zwitserland met elk 5½ punt; 4. Oostenrijk met 5 punten en één afgebroken partij; 5. Griekenland met 5 punten.

De resultaten van de derde ronde, luiden:

Winnaarsgroep: Tsjechoslowakije — Nederland 2—0 (voorlopig) (Pachman wint van Euwe; Filip wint van Donner; Sajtar — Prins afgebroken; Ujtelky — van Scheltinga afgebroken); IJsland — Hongarije 0—3 (voorlopig); Bulgarije — Argentinië 1½ — 1½ (voorlopig); Sowjet Unie — Israel 1½ — ½ (voorlopig); Joegoslavie — Groot Brittannie 2½ — ½ (Voorlopig); West Duitsland — Zweden 3—0 voorlopig)

Klasificatiegroep: Frankrijk — Luxemburg 3½—½ Ierland — Oostenrijk 0—4; Columbia — Griekenland 2—1 (voorlopig); Italie — Noorwegen 3—0 (voorlopig); Denemarken — Zwitserland 2—0 (Voorlopig); Belgie — Finland 1½—1½ (voorlopig).

Kief. — De Russische athlete Galina Zybina heeft tijdens de Russische kampioenschappen te Kief het wereldrecord kogelstoten voor dames verbeterd. Zij bereikte een afstand van 16.28 meter.

Het oude record stond sedert 9 October 1953 op haar naam met 16,20 meter.

De te Kief geleverde prestatie betekent tevens een nieuw Europees record.

AGENDA

WEST-END:
„Valley of fire"; 19.00 uur.
„Haunted Harbour (2de deel); 21.00 uur.

ROXY:
„The girls from treasure island" 19.00 uur.
„Ceccarelli; 21.00 uur.

CINELANDIA:
„Mi noche de bodas; 19.00 en 21.00 uur

CARIBE:
„Long wait"; 20.00 uur

ROYAL:
„Treasure of Califa; 20.00 uur

REX:
„Gunga din"; 20.00 uur

SUFFISANT-THEATER:
„No holds barred"; 20.00 uur

J.P.F.-CLUB:
Tour de Canasta; 20.15 uur

CULTUURCENTRUM:
Filmvoorstelling 20.00 uur.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De NY-effectenbeurs zette gisteren het herstel voort en de winstnemingen werden opgenomen. Het gemiddelde voor de industrie bereikte zelfs een nieuw hoogtepunt voor dit jaar.

Later brokkelde de winstnemingen echter de behaalde voordelen af en de markt sloot prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1210; hoger 545; lager 400; onveranderd 225, aandelenomzet 2.120.000; obligatieomzet $ 3.021.000.

De koersen luiden:

American Tel and Tel	169 7/8
Anaconda	40 5/8
Bethlehem Steel	78 5/8
Dupont de Nemours	139 3/4
General Electric	43 1/2
General Motors	82 3/4
Int. Tel and Tel	22 3/4 ex. div.
Shell Oil	56 3/8
Standard Oil of New Jersey	51
U.S. Steel	96 1/2
Royal Dutch	55

Beurs Caracas

Caracas. — De beursberichten van Caracas, ons opgegeven door Maduro & Curiels Bank luidden:

Electricidad de Caracas	Bs 170
Venez. de Tabacco	Bs 300
Avenida Bolivar (5de Em)	92%
Avenida Bolivar (6de Em)	91%
Banco Union (60% p.)	Bs 670

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Muzikale uitzending
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
19.00 Boletin di noticia
19.30 Wat de handel U biedt.
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 „Don Q" Steelband
21.45 Voor de Indiase kolonie
22.00 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

KELKBOOM.

17.30 Kinderkoor
17.48 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
21.00 Peticiones
21.30 Preguntas y respuestas cu valor
22.00 Sluiting

AVROS (19 m.)

17.00 Voor kinderen
17.15 Vrolijke programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Klassiek concert
20.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws.
19.17 U vraagt.... wij draaien
19.30 Nederlands Kroniek.
19.40 Willem Noske (viool).
19.50 Klankbeeld over de gebeurtenissen van September 1944
20.10 Bella Musica
20.20 Kerknieuws
20.23 Voor de West:
20.55 Avondgebed: Ds. F. R. A. Henkels
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 t.m. 05.30 J. Kokshoorn tel 2470

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 18 Sept 12.00 E .C. de Haseth (stad) tel. 3179

B. g. g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4500 of tel. 2400

Materialen Afdeling:

C. P. Riegman, Tjerk Hiddeslaan 12 tel. 2265.

C.S.M.

Rederij:

C. L. Fangman tel. 0-5091

Scheepsagentschap:

07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 E v. d. Werf tel. 3101

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146.